

گزارش اسناد راهبردی

یازدهم اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

گزارش ارزیابی تهدیدات سالانه
جامعه اطلاعاتی ایالات متحده آمریکا

اداره اطلاعات ملی ایالات متحده آمریکا

تاریخ انتشار گزارش: ۹ آوریل ۲۰۲۱ میلادی

فهرست

- ۳ مقدمه
- ۴ خلاصه مدیریتی
- ۷ **خیزش و فشار چین جهت کسب قدرت جهانی**
- ۷ فعالیت های منطقه ای و جهانی چین
 - ۹ توانمندی های نظامی
 - ۹ تسلیحات کشتار دسته جمعی
 - ۱۰ فضا
 - ۱۱ توان سایبری
 - ۱۲ عملیات های نفوذی-اطلاعاتی، و اثرگذاری و مداخله در انتخابات و فرآیندهای دموکراتیک از سوی چین
- ۱۳ **اقدامات تحریک آمیز روسیه**
- ۱۳ فعالیت های منطقه ای و جهانی روسیه
 - ۱۵ توانمندی های نظامی روسیه
 - ۱۵ تسلیحات کشتار دسته جمعی
 - ۱۶ فضای سایبری
 - ۱۷ عملیات های اطلاعاتی و اعمال نفوذ، و مداخلات و اثرگذاری های روسیه در انتخابات دیگر کشورها
 - ۱۷ فضا
- ۱۹ **اقدامات تحریک آمیز ایران**
- ۲۰ فعالیت ها و مداخلات بی ثبات کننده منطقه ای جمهوری اسلامی ایران
 - ۲۱ توانمندی های نظامی
 - ۲۲ حملات علیه منافع و خاک آمریکا
 - ۲۲ شکست یا گریز هسته ای ایران
 - ۲۳ مداخلات سایبری، اطلاعاتی و اعمال نفوذ و اثرگذاری انتخاباتی ایران

۲۴

⊙ اقدامات تحریک آمیز کره شمالی

۲۴

⊙ توانمندی های نظامی

۲۵

⊙ تسلیحات کشتار جمعی

۲۵

⊙ فعالیت های سایبری کره شمالی

۲۶

⊙ موضوعات و مسائل فراملی

۲۶

⊙ پاندمی ویروس کرونا

۲۸

⊙ تغییرات آب و هوایی و تخریب محیط زیست

۳۰

⊙ فناوری های نوظهور

۳۱

⊙ فضای مجازی

۳۲

⊙ جرائم سازمان یافته و تجارت غیرقانونی مواد مخدر

۳۳

⊙ مهاجرت

۳۵

⊙ تروریسم جهانی

۳۵

⊙ داعش

۳۶

⊙ القاعده

۳۶

⊙ حزب الله

۳۶

⊙ افراط‌گرایان خشن با انگیزه های نژادی یا قومی

۳۷

⊙ CBRN (دفاع شیمیایی، میکروبی، پرتوزاینده، هسته‌ای)

۳۸

⊙ تعارضات و بی‌ثباتی ها

۳۸

⊙ هند و پاکستان

۳۹

⊙ خاورمیانه

۳۹

⊙ عراق

۳۹

⊙ لیبی

۴۰

⊙ سوریه

۴۰

⊙ آسیا

۴۰

⊙ آمریکای لاتین

۴۱

⊙ آفریقا

مقدمه

این گزارش سالانه از تهدیدات جهانی علیه امنیت ملی آمریکا، پاسخی به بخش ۶۱۷ "قانون مجوز اطلاعات" است. این گزارش، بازتاب دهنده دیدگاه‌های جمعی جامعه اطلاعاتی آمریکا می‌باشد که متعهد است به صورت روزانه، اطلاعات دقیق، مستقل و غیرمغرضانه را برای سیاست‌سازان، جنگ‌سالاران و فرماندهان نظامی، و دستگاه‌های اجرای قانون داخلی (آمریکا) که برای حراست از شهروندان و منافع آمریکا در اقصی نقاط جهان به آن‌ها نیاز دارند، فراهم سازند.

این ارزیابی، به مستقیم‌ترین و جدی‌ترین تهدیدات علیه ایالات متحده آمریکا در سال آتی می‌پردازد. نظم مسائل و موضوعاتی که در این متن مورد اشاره قرار گرفته‌اند، لزوماً و ضرورتاً نشان‌دهنده اولویت و اهمیت آن‌ها برای امنیت ملی و جامعه اطلاعاتی آمریکا نیست. تمامی این مسائل نیازمند یک واکنش و پاسخ قدرتمند اطلاعاتی هستند. از جمله این مسائل می‌توان به موضوعاتی اشاره کرد که توجه به آن‌ها در کوتاه مدت می‌تواند از شکل‌گیری و ایجاد تهدیدات بزرگتر در آینده جلوگیری کند (از جمله آن‌ها می‌توان به تغییرات اقلیمی و تخریب محیط زیست اشاره کرد). همانطور که قانون در آمریکا درخواست می‌کند، این گزارش جهت ارائه به کمیته‌های اطلاعاتی کنگره و همچنین کمیته‌های مرتبط با نیروهای مسلح آمریکا در مجلس نمایندگان و سنای آمریکا، تهیه شده است. در تهیه مفاد این گزارش، از داده‌ها و اطلاعات موجود تا تاریخ ۹ آپریل سال ۲۰۲۱ میلادی استفاده شده است.

خلاصه مدیریتی

در سال پیش رو، ایالات متحده آمریکا و متحدان این کشور، با طیف متنوعی از تهدیدات، در بجهوحه: پاندمی ویروس کرونا، رقابت های قدرت های جهانی، آثار سو تخریب محیط زیست و تغییرات اقلیمی، افزایش رو به رشد تعداد بازیگران غیردولتی و رشد خیره کننده فناوری، رو به رو خواهند شد. میزان پیچیدگی این تهدیدات، ارتباط آن ها با یکدیگر، و احتمال وقوع بحران های فراگیر و گسترده تر در یک جهان درهم تنیده، بدون تردید چالش های اساسی و مهمی را برای جامعه اطلاعاتی آمریکا، خلق خواهد کرد. برای مثال، تغییرات زیست محیطی و آب و هوایی، به تهدیدات مرتبط با سلامت عمومی، نگرانی های انسان دوستانه، بی ثباتی اجتماعی و سیاسی، و رقابت های ژئوپلیتیک، ارتباط دارند. گزارش سالانه ۲۰۲۱ دفتر اطلاعات ملی آمریکا در مورد ارزیابی تهدیدهایی که آمریکا با آن ها رو به رو خواهد شد، برخی از این ارتباطات را با فراهم ساختن بنیان و پایه ای برای ارزیابی مهمترین تهدیدات علیه آمریکا و منافع ملی این کشور، آشکار می سازد. در این چهارچوب، دشمنان و رقبای اصلی آمریکا در اقصی نقاط جهان نیز مورد اشاره قرار می گیرند. مسلماً گزارش حاضر ارزیابی جامع و کاملی از تمامی چالش های جهانی نیست و ارزیابی و تحلیل نقاط آسیب پذیر دشمنان و رقبای آمریکا را شامل نمی شود. گزارش حاضر، دغدغه ها و نگرانی های کاربردی و عملیاتی، نظیر سلاح های کشتار دسته جمعی و فناوری را در بخش های مرتبط با کنشگران تنش زا نظیر چین و روسیه، مورد ارزیابی و تحلیل قرار می دهد.

پکن، مسکو، تهران و پیونگ یانگ، علی رغم شرایط ایجاد شده تحت تاثیر پاندمی ویروس کرونا، توانایی و نیت خود جهت پیشبرد اهدافشان به هزینه ایالات متحده آمریکا و متحدانش را به اثبات رسانده اند. چین در مقایسه با دیگران، رقیب و تهدید جدی تری برای آمریکا محسوب می شود و آمریکا را در حوزه های مختلفی به چالش می کشد. در این زمینه به طور خاص می توان به حوزه هایی نظیر حوزه اقتصادی، نظامی، و فناوری اشاره کرد. چین همچنین قویا به دنبال تغییر هنجارهای جهانی است. روسیه نیز در هرکجای جهان که بتواند، علیه آمریکا اقدام می کند. در این رابطه، روسیه از تکنیک های مختلف که گاه به استفاده مستقیم از زور نیز ارتباط دارند، متوسل می شود. ایران نیز همچنان یک چالش منطقه ای برای آمریکا است و به نحو گسترده ای به ترویج رفتارها و رویه های مخرب و منفی در سطوح گسترده تر اقدام می کند. کره شمالی نیز یک بازیگر برجسته اخلاقی گر و تنش زا در عرصه منطقه ای و جهانی خواهد بود. دشمنان و رقبای اصلی آمریکا، در حال تقویت و افزایش توانایی های نظامی، سایبری، و دیگر توانمندی های خود هستند. امری که تا حد زیادی آمریکا و متحدانش را در موقعیت خطر و تهدید قرار می دهد، بازدارندگی متعارف آمریکا را تضعیف می کند، و تهدید دراز مدت از جانب تسلیحات کشتار جمعی را بدتر و وخیم تر خواهد کرد. اثرات پاندمی ویروس کرونا، دولت ها و جوامع مختلف را همچنان اذیت خواهد کرد و به بحران های انسانی و اقتصادی، بی ثباتی سیاسی، و رقابت های ژئوپلیتیک، دامن خواهد زد. این مساله مخصوصاً با توجه به اینکه

کشورهایی نظیر چین و روسیه سعی دارند در بحبوحه پاندمی ویروس کرونا، با استفاده از ابزارهایی نظیر "دیپلماسی واکسن"، موقعیت برتری را کسب کنند، بیش از پیش مهم می شود. هیچ کشوری نیز از بحران پاندمی ویروس کرونا به طور کامل در امان نمانده است و حتی وقتی یک واکسن به نحو گسترده ای در عرصه جهانی توزیع شود، پس لرزه های اقتصادی و سیاسی بحران کرونا، تا سال ها حس خواهد شد. از سویی، کشورهایی که با میزان بدهی بالا رو به رو هستند و یا به فروش نفت، توریسم، و یا نقل و انتقالات مالی ارسالی از بخش های مختلف جهان وابسته هستند، با چالش ها و مشکلات اساسی در بحث ریکاوری و بازیابی خود در عصر پساکرونا رو به رو هستند. این در حالی است که دیگران بیشتر معطوف به محیط داخل خود شده و یا توسط مولفه های دیگر، با چالش رو به رو می شوند.

تخریب محیط زیست و همچنین تغییرات آب و هوایی، همچنان احتمال شیوع بیماری ها، به خطر افتادن امنیت آب و غذایی بشر، و ایجاد بی ثباتی سیاسی و بحران های انسانی را تقویت می کند. اگرچه بخش زیادی از تاثیرگذاری مولفه تغییرات آب و هوایی بر امنیت آمریکا، در چهارچوب های سیاسی و اقتصادی، به صورت غیرمستقیم است، با این حال، آب و هوای گرم تر می تواند تاثیرات مستقیم و فوری را نیز (در این رابطه می توان به مثلا وقوع طوفان های شدیدتر و بیشتر، سیل، و ذوب شدن یخ های قطبی و بالا آمدن سطح آب دریاها اشاره کرد) با خود به همراه داشته باشد. در سال جاری ما شاهد افزایش قابل توجه سیر مهاجرت توسط مردم ساکن در منطقه آمریکای مرکزی خواهیم بود. مردمی که از عواقب اقتصادی ناگوار شیوع ویروس کرونا و وضعیت آب و هوایی نامناسب (نظیر وقوع تعداد زیادی طوفان های سهمگین در سال ۲۰۲۰ و همچنین سال ها قطعی)، فرار کرده و سعی خواهند داشت به مکان های بهتری نظیر آمریکا مهاجرت کنند.

آفت و مشکل مواد مخدر و جنایات سازمان یافته فراملی نیز احتمالا همچنان آسیب های قابل توجهی را بر زندگی، دارایی و وضعیت اقتصادی، و امنیت آمریکایی ها از خود برجا خواهد گذاشت. در این راستا، گروه های اصلی قاچاق مواد مخدر، با چالش های ایجاد شده توسط پاندمی ویروس کرونا خود را سازگار کرده اند و از این طریق همچون دیگر گروه هایی که در زمینه جنایات سازمان یافته فراملی فعالیت دارند، از کسب و کار غیرقانونی خود حراست می کنند.

فناوری های نوظهور و اختلال گر، به همراه اشاعه و نفوذ فناوری در تمامی جنبه های زندگی نیز چالش های منحصر به فردی را با خود به همراه دارد. در این رابطه می توان به توانمندی های سایبری دشمنان آمریکا و تهدید آن ها علیه زیرساخت های حیاتی و همچنین ایجاد اختلال در دموکراسی آمریکایی اشاره کرد.

داعش، القاعده و ایران و نیروهای نیابتی اش، همچنان و به نحو منسجمی، برنامه ریزی های گسترده ای را با محوریت انجام حملات تروریستی علیه آمریکا انجام می دهند. آن ها به طور خاص اشخاص و منافع آمریکایی و حتی تا حدی انجام اقدامات تروریستی در داخل خاک آمریکا را هدف گذاری کرده اند. بسیاری از گروه های تروریستی مخالف با

آمریکا، علی‌رغم کمبودهایی که در بحث رهبری با آن‌ها مواجه شده‌اند، ظرفیت و تاب‌آوری بالایی را از خود نشان داده‌اند و از مزیت فقدان حکومت و ساختار قدرت در برخی کشورها و سرزمین‌ها، در راستای بسیج و آرایش مجدد خود استفاده می‌کنند.

نزاع‌های منطقه‌ای همچنان به خلق بحران‌های انسانی، تضعیف ثبات، و تهدید شهروندان و منافع آمریکا، ختم می‌شوند. برخی از آن‌ها حتی پیامدهای مستقیمی را برای امنیت ملی آمریکا دارند. برای مثال، درگیری‌ها در افغانستان، عراق، و سوریه، تبعات مستقیمی را برای نیروهای آمریکایی مستقر در این کشورها دارند. این در حالی است که تنش‌ها میان دو قدرت هسته‌ای نظیر هند و پاکستان، همچنان یک دغدغه اساسی و مهم برای کلیت جهان به شمار می‌رود. خشونت‌های جاری میان اسرائیل و ایران، فعالیت‌های قدرت‌های خارجی در لیبی، و نزاع‌ها در دیگر مناطق نظیر آفریقا، آسیا و خاورمیانه، همگی از ظرفیت‌های کافی و لازم جهت به اوج رسیدن و گسترش، برخوردارند.

گزارش سالانه ارزیابی تهدیدات ۲۰۲۱ که توسط اداره اطلاعات ملی آمریکا تهیه شده، از تعهدات اداره مذکور در حوزه شفافیت پشتیبانی می‌کند و تحت تأثیر سنت به روزرسانی تهدیدات علیه مردم و کنگره آمریکا، پشتیبانی می‌کند. جامعه اطلاعاتی آمریکا در نظارت (بر) و ارزیابی تهدیدات مستقیم و غیرمستقیم علیه منافع آمریکا و متحدانش، کاملاً هوشیار است. به عنوان بخشی از این تلاش و هوشیاری مداوم، افسران جامعه اطلاعاتی اداره اطلاعات ملی آمریکا، با تحلیلگران در حوزه‌های مختلف، به نحو نزدیکی همکاری دارند تا بتوانند دامنه تهدیدات علیه آمریکا را تحلیل کرده و بتوانند محتمل‌ترین، مهم‌ترین و تاثیرگذارترین تهدیدات میان مدت علیه آمریکا را در چهارچوب تهدیدات طولانی مدت و گسترده، بررسی و ارزیابی کنند.

خیزش و فشار چین جهت کسب قدرت جهانی

حزب کمونیست چین به تلاش‌های عمیق خود جهت گسترده کردن دامنه نفوذ چین، کاستن از نفوذ جهانی آمریکا، ایجاد شکاف در جبهه ائتلاف آمریکا و متحدان و شرکایش، و تقویت هنجارهای جدید بین‌المللی که به بهترین نحو در راستای منافع چین باشند، ادامه خواهد داد. با این حال، رهبران چین احتمالاً فرصت‌های تاکتیکی را برای کاستن از میزان تنش‌ها با واشنگتن، مخصوصاً در زمان‌هایی که یکپسین فرصت‌هایی با منافعشان سازگار باشند، جستجو و دنبال خواهند کرد. چین، سیاست‌های اصلی خود در حوزه‌های نوآوری و صنعتی را حفظ می‌کند زیرا رهبران چینی این راهبرد را جهت کاستن از وابستگی خود به فناوری‌های خارجی، فراهم ساختن زمینه برای پیشرفت‌های نظامی، و مداوم بخشیدن به رشد اقتصادی و در نتیجه قدرت‌گیری و بقای حزب کمونیست چین، کاملاً ضروری ارزیابی می‌کنند.

« چین، رقابت‌های روزافزون در روابط پکن-واشنگتن را به مثابه بخشی از یک تغییر ژئوپلیتیکی

مهم و تاریخی ارزیابی می‌کند و اقدامات اقتصادی آمریکا علیه چین را از سال ۲۰۱۸، به مثابه بخشی از تلاش‌های گسترده تر آمریکا جهت ایجاد مانع برای خیزش چین، می‌بیند.

« چین با برجسته سازی بیش از حد موفقیتش در مهار شیوع ویروس کرونا در این کشور، سعی دارد نظام خود را به مثابه الگویی برتر (در مقایسه با دیگر نظام‌ها) در جهان معرفی کند.

« پکن به نحو روزافزونی قدرت رو به رشد خود را با نفوذ و اثرگذاری دیپلماتیک، اقتصادی و فناوری خود ترکیب می‌کند تا از این طریق، حزب کمونیست چین را حفظ کند، قلمرو و برتری منطقه‌ای خود را محقق کند، و همکاری‌های بین‌المللی را به هزینه‌ی واشنگتن دنبال کند.

فعالیت‌های منطقه‌ای و جهانی چین

چین از تمامی ظرفیت‌ها و ابزارهای در دسترس خود استفاده می‌کند تا قدرت در حال رشد خود را به نمایش بگذارد و همسایگان منطقه‌ای خود را وادار کند تا خودشان را با اولویت‌ها و ترجیحات چین سازگار کنند. در این رابطه به طور خاص می‌توان به ادعاهای چین در مورد سرزمین‌های مورد مناقشه (از حیث حاکمیت بر آن‌ها) و همچنین لفاظی‌های مقام‌های چینی در رابطه با حاکمیت چین بر تایوان اشاره کرد.

« تنش‌های مرزی چین و هند، علی‌رغم برخی عقب‌نشینی‌های نیروهای دو طرف در سال

جاری، همچنان در اوج هستند. اشغالگری چینی‌ها در برخی مناطق مرزی با هند از ماه می سال ۲۰۲۰، یکی از مهمترین نمودهای تشدید تنش چین با هند در دهه‌ها اخیر است. همین رویه‌های

چین بوده که موجب شد نخستین درگیری و جنگ خونین میان چین و هند در سال ۱۹۷۵، به وقوع بپیوندد. تا اواسط فوریه سال جاری میلادی، پس از چند دور گفتگو میان چین و هند، هر دو طرف نیروها و تجهیزات خود را از برخی نقاط و محل‌ها که در امتداد خط مرزی دو کشور قرار دارند، به عقب کشیده‌اند.

« در دریای چین جنوبی، پکن همچنان به ترساندن و ارباب رقبای مدعی خود (در بحث کنترل دریای مذکور) ادامه خواهد داد و به نحو قابل توجهی از نیروی هوایی، زمینی، و دریایی خود جهت سیگنال دهی به کشورهای جنوب شرق آسیا، با تاکید بر اینکه چین کنترل موثر و قدرتمندانه‌ای بر مناطق مورد مناقشه دارد، استفاده خواهد کرد. چین به نحو مشابهی بر ژاپن نیز در بحث اعمال حاکمیت بر مناطق مورد مناقشه در دریای چین شرقی، اعمال فشار خواهد کرد.

« چین از تمامی ابزارها و امکانات ممکن استفاده خواهد کرد تا تایوان را به سمت اتحاد با سرزمین مادر (چین) سوق دهد و همچنان تعاملات رو به رشد تایوان و آمریکا را نیز محکوم خواهد کرد. ما انتظار داریم که این اصطکاک و اختلاف، همزمان با تشدید تلاش‌های چین جهت تصویرسازی از تایوان به مثابه بازیگری منزوی، و وابسته به چین جهت کسب شکوفایی اقتصادی، و همچنین با توجه به افزایش تحرکات نظامی چین در اطراف جزیره تایوان، بیش از پیش، تعمیق شود.

« همکاری‌های رو به رشد چین با روسیه در عرصه‌های اقتصادی و دفاعی، تشدید خواهد شد و بیش از پیش، ماهیتی مکمل به خود خواهد گرفت.

پکن همچنان به ترویج و توسعه ابتکار "یک کمربند یک راه"، با هدف گسترش حضور سیاسی، نظامی، و اقتصادی چین در خارج از این کشور ادامه خواهد داد و در عین حال سعی می‌کند رویه‌های استعمارگونه خود را که انتقادات بین‌المللی گسترده‌ای را علیه آن برانگیخته‌اند، تا جای ممکن کاهش دهد تا از این طریق بتواند نظر افکار عمومی بین‌المللی را جلب کند. چین با استفاده از "دیپلماسی واکسن" نیز سعی خواهد کرد تا نفوذ جهانی‌اش را افزایش دهد. در این چهارچوب، پکن به کشورهای مختلف، واکسن‌های کرونا را که خود تولید کرده و توسعه می‌دهد، اعطا می‌کند. چین همچنین تمام سعی خود را خواهد کرد تا هنجارهای بین‌المللی جدیدی را برای فناوری و حقوق بشر، و تاکید بر ترجیح حاکمیت دولت‌ها و ثبات سیاسی بر آزادی‌های فردی، ترویج خواهد کرد.

چین تهدید شماره یک علیه رقابت پذیری فناورانه ایالات متحده آمریکا در جهان باقی خواهد ماند. این مساله مخصوصاً با توجه به تشدید رقابت‌های فناورانه حزب کمونیست چین با شرکت‌های فناوری مطرح آمریکا و متحدانش در حوزه‌های مختلف، بیش از پیش از اهمیت برخوردار می‌شود. در این راستا، پکن طیفی از ابزارهای

مختلف را استفاده می‌کند. از سرمایه‌گذاری دولتی تا جاسوسی و سرقت فناوری، همه و همه تاکتیک‌های چین جهت پیشرفته کردن قابلیت‌ها و توانمندی‌های فناورانه این کشور هستند.

توانمندی‌های نظامی

چین همچنان به هدف اصلی خود یعنی تبدیل شدن به یک ابرقدرت جهانی می‌اندیشد و در عین حال سعی می‌کند؛ امنیت مرزهای خود را تامین کند، تفوق و برتری خود را در مسائل منطقه‌ای با ایجاد یک تشکیلات نظامی در کلاس جهانی، و بی‌ثبات‌سازی بالقوه هنجارها و روابط بین‌المللی، تضمین کند. تعهدات نظامی چین دربرگیرنده یک دستورکار چند لایه از ابتکارات اصلاحی جامع و کامل نظامی است.

“ ما از ارتش آزادیبخش چین انتظار داریم که به دنبال ایجاد پایگاه‌های نظامی در کشورهای خارجی و دستیابی به توافقات نظامی با دیگر کشورها، با هدف تقویت توان چین در اعمال موثر قدرت و حراست منافع چین در خارج از این کشور باشد.

“ نیروهای دریایی و هوایی ارتش آزادیبخش چین، بزرگترین و قوی‌ترین در منطقه جنوب شرق آسیا هستند و به نحو قابل توجهی در مسیر بهبود عملکرد و کارایی خود جهت اعمال قدرت هستند. توان چین در بحث موشک‌های کوتاه برد و میان برد، می‌تواند منافع و پایگاه‌های آمریکا و متحدانش را در منطقه شرق آسیا، با خطر جدی رو به رو سازد.

تسلیمات کشتار دسته جمعی

پکن در شرایط فعلی، سریع‌ترین گسترش در بحث توسعه و متنوع‌سازی زرادخانه‌های هسته‌ای خود را تجربه می‌کند و به این روند ادامه نیز خواهد داد. امری که در طول تاریخ چین بی‌سابقه است و پکن سعی دارد در دهه آتی، حجم و اندازه زرادخانه‌های هسته‌ای خود را دو برابر کند و برای نیروهای نظامی خود در شاخه‌های مختلف، توانمندهای هسته‌ای قابل توجهی را ایجاد کند. پکن هیچ علاقه‌ای به توافق‌های کنترل تسلیحات که طرح‌های مرتبط با مدرن‌سازی تسلیحات کشتار جمعی را محدود می‌کنند، ندارد و با گسترش گفتگوهای کنترل تسلیحات هسته‌ای و کشتار جمعی به چین، که اکنون میان آمریکا و روسیه در جریان است، موافقت نخواهد کرد.

“ چین در حال ساخت یک نیروی موشکی بزرگتر و توانمندتر است که از قابلیت بقای بیشتری برخوردار باشد، متنوع‌تر باشد، و در مقایسه با گذشته، از وضعیت فوق‌العاده و توأم با هشدار بیشتری نیز برخوردار باشد. در این رابطه، چین به دنبال توسعه سامانه‌های موشکی هسته‌ای

است که برای مدیریت نزاع‌های منطقه ای کارآمد تر باشند و توانایی چین در وارد آوردن یک حمله دوم / حمله تلافی جویانه (متقابل) بین قاره ای را نیز تضمین کنند.

فضا

پکن تلاش زیادی می کند تا در بحث توانمندی های فضایی خود، در سطح آمریکا و حتی فراتر از آن قرار داشته باشد. این مساله از سوی چین با هدف کسب مزایای نظامی، اقتصادی و همچنین جلب پرستیژ و اعتبار صورت می گیرد که واشنگتن برای سال ها در قامت قدرت اول فضایی جهان، از آن ها برخوردار بوده است.

“ ما انتظار داریم که چین یک ایستگاه فضایی در "مدار نزدیک به زمین" مستقر کند و احتمالا یکچنین ایستگاهی در فاصله سال های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۴ عملیاتی خواهد شد. چین همچنین ماموریت های اکتشافی گسترده ای در مورد ماه انجام داده و برنامه ریزی کرده که یک ایستگاه تحقیقاتی رباتیک در ماه ایجاد کند و سپس یک ایستگاه فضایی با حضور خدمه انسانی نیز در ماه مستقر سازد.

“ ارتش آزادیبخش چین به نحو فزاینده ای برنامه های گسترده ای را جهت ترکیب توانمندی های فضایی با قابلیت های نظامی خود دارد تا از این طریق بتواند برتری اطلاعاتی آمریکا در مسائل نظامی و جاسوسی را که با استفاده از قابلیت های فضایی این کشور به دست آمده اند، با چالش جدی رو به رو سازد و آن را به نوعی منسوخ کند.

“ بخش عملیات های ضد فضا نیز مورد توجه فرماندهان ارتش آزادیبخش چین بوده و است و آن ها از توانمندی های تسلیحاتی ضد فضایی برخوردارند که قادرند ماهواره های آمریکا و متحدان آن را نابود سازند.

“ پکن همچنان به آموزش شاخه های نظامی ارتش خود ادامه می دهد و سلاح های مخرب و غیرمخرب زمینی و فضایی جدیدی را برای هدف قرار دادن ماهواره های مختلف دیگر کشورها، مستقر خواهد کرد.

“ چین پیشتر موشک های ضد ماهواره ASAT را با هدف نابودی ماهواره ها در مدار نزدیک به زمین مستقر کرده و لیزرهای ASAT مستقر در روی زمین نیز احتمالا به دنبال کور کردن و یا آسیب رساندن به سنسورهای نوری ماهواره های روی مدار نزدیک به زمین هستند.

توان سایبری

ما اینطور ارزیابی می‌کنیم که چین حامل یک تهدید موثر و قابل توجه در بحث جاسوسی سایبری است و توانایی‌های قابل توجهی در بحث حملات سایبری دارد و عمیقا سعی دارد دامنه نفوذ تهدیدآمیز سایبری خود را گسترش بخشد. رویه‌های سایبری چین و اشاعه فناوری‌های مرتبط توسط آن، تا حد زیادی تهدید حملات سایبری چین علیه آمریکا، اقدام چین در سرکوب محتوای وب که پکن آن را با ایدئولوژی خود در تضاد می‌بیند، و توسعه اقتدارگرایی فناوری محور در اقصی نقاط جهان را تشدید می‌کند.

« ما بر این باوریم که چین می‌تواند حملات سایبری را علیه آمریکا انجام دهد که این حملات در نوع خود قادرند اختلالات موقتی و محلی را برای زیرساخت‌های حیاتی در داخل خاک آمریکا ایجاد کنند.

« چین در بحث استفاده از سیستم‌های نظارتی و سانسور، جهت نظارت بر جمعیت کشورش و سرکوب مخالفان (مخصوصا اقلیت‌های قومی نظیر اویغوری‌ها)، از موقعیت رهبری در جهان برخوردار است. پکن اقدام به انجام عملیات‌های نفوذ سایبری می‌کند که شهروندان آمریکایی و غیرآمریکایی را ورای مرزهایش، تحت تاثیر قرار می‌دهد. در این رابطه، چین به هک کردن روزنامه نگاران، سرقت اطلاعات شخصی افراد، و یا حمله به ابزارها و پلتفرم‌هایی که امکان آزادی بیان (در محیط آنلاین) را فراهم می‌سازند (به مثابه بخشی از تلاش‌های جهت نظارت بر تهدیدها علیه حزب کمونیست چین و حفظ دامنه کنترلی و نظارتی خود)، مبادرت می‌ورزد. پکن همچنین از کمک‌هایش به تلاش‌های جهانی جهت مبارزه با پاندمی ویروس کرونا به مثابه ابزاری جهت صادر کردن توانمندی‌ها و فناوری‌های نظارتی خود استفاده می‌کند.

« عملیات‌های جاسوسی سایبری چین در برگیرنده: تبانی و مصالحه با شرکت‌های مخابراتی، فراهم‌کنندگان خدمات مدیریتی و نرم‌افزارهایی که به نحو گسترده‌ای استفاده می‌شوند، و دیگر اهدافی است که به طور بالقوه، فرصت‌های مناسبی را برای سواستفاده نهادهای اطلاعاتی، حملات سایبری از سوی آن‌ها و یا عملیات‌های نفوذ آن‌ها، فراهم می‌سازند.

عملیات‌های نفوذی-اطلاعاتی، واثرگذاری و مداخله در انتخابات و فرآیندهای دموکراتیک از سوی چین

چین توسعه بخشیدن به ردپای اطلاعاتی و جاسوسی خود در اقصی نقاط جهان با هدف اعمال حمایت موثر از منافع رو به رشد سیاسی، اقتصادی و امنیتی‌اش را ادامه خواهد داد و به نحو موثری، متحدان و شرکای ایالات

متحده آمریکا را به چالش خواهد کشید. در سر تا سر شرق آسیا و پاسیفیک غربی، که پکن به صورت طبیعی آن را به مثابه حوزه نفوذ خود در نظر می‌گیرد، چین در تلاش است تا: از تردیدها در مورد تعهد آمریکا به منطقه، نهایت بهره‌برداری را انجام دهد، دموکراسی حاکم در تایوان را تضعیف کند، و دامنه نفوذ جهانی خود را گسترش بخشد.

“ پکن به نحو قابل توجهی بر شدت تلاش‌هایش جهت شکل دادن به یک محیط سیاسی در آمریکا که به بهترین نحو در خدمت منافع آن باشد افزوده و با تمام قوا سعی داشته گفتمان عمومی در این کشور شکل بدهد و شخصیت‌های سیاسی که پکن آن‌ها را مخالف با خود ارزیابی می‌کند تحت فشار قرار داده و عملاسعی داشته انتقادها در جامعه آمریکا نسبت به عملکرد خود در پرونده‌هایی نظیر نوع برخورد با اقلیت‌های اویغوری و سرکوب دموکراسی در هنگ‌کنگ را کاملاً خاموش سازد.

اقدامات تحریک آمیز روسیه

مسکو در سال جاری نیز همچون گذشته، طیفی از تاکتیک‌ها را به کار خواهد گرفت تا نفوذ جهانی آمریکا را تضعیف و هنجارها و شراکت‌های بین‌المللی جدیدی را ایجاد کند، کشورهای غربی را از هم جدا کرده و میان آن‌ها ایجاد اختلاف کند، دموکراسی‌های غربی را تضعیف نماید و توانایی‌های روسیه را به عنوان یک بازیگر برتر جهانی در شکل دادن به رویدادهای مهم بین‌المللی در یک نظام بین‌المللی چند قطبی جدید به نمایش بگذارد. روسیه همچنان به توسعه و گسترش بخشیدن به توانمندی‌های نظامی، هسته‌ای، فضایی، سایبری، و توانمندی‌های اطلاعاتی خود ادامه می‌دهد. این در حالی است که به نحو فعالی در عرصه بین‌المللی دست به کنشگری فعالانه می‌زند و سعی می‌کند تا از اهرم انرژی خود با هدف پیشبرد دستاوردهای بین‌المللی‌اش، در مسیر تضعیف ایالات متحده آمریکا استفاده کند.

ما انتظار داریم که روسیه فرصت‌هایی را برای همکاری عملگراییانه با آمریکا، در چهارچوب اصول و قواعد مطلوب خود جستجو کند. ما همچنین این ارزیابی را داریم که روسیه نمی‌خواهد با نیروهای آمریکایی هیچگونه درگیری مستقیمی داشته باشد.

- « مقام‌های روسیه به مدت طولانی بر این باور بوده‌اند که آمریکا عملیات‌ها و اقدامات اعمال نفوذ خاص خود را با هدف تضعیف روسیه، ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور این کشور و همچنین استقرار رژیم‌های سیاسی دوستدار غرب در منطقه پیرامونی روسیه انجام می‌دهد.
- « روسیه سعی دارد تا به نوعی توافق با آمریکا در موضوع عدم مداخله دو کشور در امور داخلی یکدیگر دست یابد و در عین حال، موافقت آمریکا جهت به رسمیت شناختن کنترل روسیه بر حوزه نفوذ ادعایی‌اش را که بخش‌های عظیمی از قلمرو شوروی سابق را در بر می‌گیرد، کسب کند.

فعالیت‌های منطقه‌ای و جهانی روسیه

ما بر این باوریم که آمریکا طیفی از ابزارها و تاکتیک‌ها را به کار خواهد گرفت (به ویژه کارزارهایی با هدف اعمال نفوذ، همکاری‌های اطلاعاتی و ضدتروریستی، کمک نظامی و تمرین‌های ترکیبی، انجام عملیات‌های مختلف با استفاده از مزدوران، قتل و ترور و فروش تسلیحات) تا منافعش را به پیش برد و یا منافع آمریکا و متحدانش را تضعیف سازد. ما انتظار داریم که روسیه در زمان‌هایی که منافعش در خطر باشند و یا هزینه‌های پیش‌بینی شده یک اقدام پایین باشد، خود را وارد سلسله‌ای از بحران‌ها کند. این مساله می‌تواند یک خلا سیاسی را به یک فرصت تبدیل کند. روسیه احتمالاً به گسترش بخشیدن توان نظامی، اطلاعاتی، امنیتی، بازرگانی و همچنین ردپای انرژی خود و ایجاد

شراکت و همکاری با متحدان آمریکا و دشمنانش، ادامه خواهد داد. در این زمینه به طور خاص می توان به گسترش همکاری های راهبردی روسیه با چین، جهت دستیابی به اهدافش اشاره کرد.

« ما بر این باوریم که سرویس امنیت دولتی روسیه، عملیات ترور یک جدایی طلب چینی را در پارک برلین (آلمان) در سال ۲۰۱۹، سازماندهی کرده و در عین حال سعی داشته تا فعال سیاسی سرشناس جبهه اپوزیسیون روسیه، (الکسی ناولنی) را نیز در سال ۲۰۲۰ در روسیه با استفاده از عامل اعصاب (عامل شیمیایی نسل چهارم) ترور کند.

« در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا، مسکو از ملاحظات و حضور خود در بحران های لیبی و سوریه جهت توسعه دامنه نفوذش، تضعیف رهبری جهانی آمریکا، معرفی خود به عنوان قدرت میانجی گر مهم بین المللی، و تامین فرصت های مناسب سیاسی و اقتصادی مناسب برای خود، استفاده کند.

« در نیمکره غربی، روسیه بر شدت و میزان تعاملات خود با ونزوئلا افزوده، از کوبا حمایت می کند و از ابزارهایی نظیر فروش تسلیحات و توافق های انرژی جهت تسهیل دسترسی خود به بازارها و منابع انرژی آمریکای لاتین استفاده می کند. این رویکرد از جانب روسیه تا حد زیادی با هدف خنثی سازی تحریم های غربی علیه روسیه اتخاذ شده است.

« در اتحاد جماهیر شوروی سابق، مسکو از وضعیت مناسبی جهت افزایش نقش خود در منطقه قفقاز برخوردار است و می تواند هر زمان لازم بداند در بلاروس مداخله کند و در حالی که گفتگوها میان اوکراین و روسیه متوقف شده اند و درگیری های سطح پایین ادامه می یابند، به رفتارهای بی ثبات کننده خود علیه اوکراین ادامه دهد.

« از سال ۲۰۰۶، دولت روسیه از ابزار انرژی به مثابه یک اهرم موثر در عرصه سیاست خارجی استفاده کرده تا همکاری دیگر دولت ها را با خود برانگیزد و یا آن ها را وادار به مذاکره با دولت روسیه در موضوعات مختلف کند. برای مثال در سال ۲۰۰۹، پس از وقوع تنش میان روسیه و اوکراین در مورد بهای گاز صادراتی روسیه به این کشور، مسکو اقدام به قطع کردن صدور گاز به اوکراین و همچنین اختلال در فرآیند گاز صادراتی ترانزیت این کشور به قاره اروپا کرد. امری که برخی از بخش های اروپا را به مدت ۱۳ روز تحت تاثیر قرار داد. روسیه همچنین از توانمندی های خود در بحث ساخت راکتورهای هسته ای غیرنظامی نیز به مثابه یک ابزار قابل توجه در حوزه قدرت نرم در چهارچوب سیاست خارجی اش استفاده می کند.

توانمندی های نظامی روسیه

ما انتظار داریم که پرستیژ و رفتار نظامی روسیه، از جمله اقدامات آن در چهارچوب مدرنیزه کردن ارتش این کشور، استفاده از ابزار زور و ادغام جنگ اطلاعاتی، جهت به چالش کشیده شدن منافع آمریکا و متحدان این کشور تقویت شوند. روسیه علی رغم هزینه های نظامی ایستا و حتی رو به کاهش، بر آن دسته از سلاح های جدیدی تاکید خواهد کرد که قادرند تهدیدات قابل توجهی را علیه آمریکا و بازیگران منطقه ای ارائه کنند. روسیه این رویکرد را در شرایطی دنبال خواهد کرد که در عین حال، بر تعاملات خود در حوزه سیاست خارجی می افزاید، مانورهای تمرینی برگزار می کند و در این مسیر به طور خاص از تجربیات حضور میدانی خود در بحران های سوریه و اوکراین نیز استفاده می کند.

“ مسکو از توانایی استقرار نیرو در مناطق راهبردی برخوردار است با این حال حضور نیروهای روس در خارج از این کشور در برهه کنونی، تا حد زیادی توانایی آن جهت ادامه دادن عملیات های جنگی فشرده را تضعیف خواهد کرد.

“ شرکت های امنیتی و نظامی خصوصی که توسط الیگارش های روس مدیریت می شوند (افرادی که به کرمین نزدیک هستند) دسترسی و نفوذ نظامی روسیه را با کمترین هزینه ها تسهیل می کنند و اجازه می دهند که روسیه از درگیری مستقیم در میدان های نبرد و تحمل خسارات و تلفات مادی و انسانی به دور باشد. با این حال، این نیروهای نیابتی اغلب در دستیابی به اهداف راهبردی روسیه شکست می خورند. دلیل اصلی این مساله نیز این است که آن ها از کارایی تاکتیکی محدودی برخوردار هستند.

تسلیمات کشتار دسته جمعی

ما ارزیابی می کنیم که روسیه بزرگترین و تواناترین رقیب در بحث تسلیمات کشتار جمعی با آمریکا در آینده قابل پیش بینی خواهد بود. این مساله مخصوصا با توجه به اینکه روسیه، توانمندی های تسلیمات هسته ای خود را مدرنیزه کرده و گسترش می بخشد و به طور خاص، توانمندی های خود در بحث سلاح های راهبردی و غیرراهبردی را نیز تقویت می کند، بیش از پیش محتمل می گردد. روسیه همچنان به مثابه کشوری که در مورد توانمندی های آن در رابطه با حراست از مراکز هسته ای اش نگرانی های جدی وجود دارد، باقی می ماند. این نگرانی حتی علی رغم پیشرفت هایی که در حراست فیزیکی از تاسیسات اتمی روسیه از دهه ۱۹۹۰ ایجاد شده، همچنان پابرجاست.

“ مسکو توانمندی های هسته ای خود را جهت تامین بازدارندگی و دستیابی به اهدافش در یک منازعه بالقوه در برابر آمریکا و ناتو ضروری می بیند. روسیه همچنین یک بازدارندگی تسلیماتی

هسته ای موثر را جهت حراست و تامین امنیت خود، کامل لازم و ضروری می بیند.

« روسیه در حال ساخت مجموعه ای از نظام های بزرگ، متنوع، مدرن غیرراهبردی است که می توانند کلاهک های اتمی و یا متعارف را نیز حمل کنند. این مساله به این دلیل است که مسکو باور دارد که یک چنین نظام هایی، گزینه های مختلفی را به روسیه جهت بازدارندگی در برابر دشمنان این کشور، کنترل منازعات، درگیری ها و دشمنی های بالقوه و مقابله با حضور نیروهای آمریکایی و یا متحدان این کشور در نزدیکی مرزهای روسیه، ارائه می کنند.

فضای سایبری

ما بر این باوریم که روسیه همچنان یک تهدید جدی هسته ای باقی خواهد ماند. این مساله مخصوصا با توجه به تلاش های این کشور جهت تقویت توانمندی های خود در حوزه های جاسوسی، اثرگذاری و حمله به مواضع سایبری دشمنان و رقبای این کشور، بیش از پیش تقویت می شود.

« روسیه به حملات خود علیه زیرساخت های مهم و اساسی نظیر کابل های زیر آب و یا سیستم های کنترل صنعتی، با هدف آسیب زدن به آمریکا و یا متحدان و شرکای این کشور همچنان ادامه می دهد. در برخی موارد نیز روسیه توانمندی خود در در آسیب رساندن به زیرساخت های مهم در بحبوحه بحران ها را نشان داده و ثابت کرده است.

« یک عملیات روسی مرتبط با زنجیره تامین نرم افزاری در سال ۲۰۲۰ که در بخش سایبری گزارش حاضر نیز به آن اشاره شد، نشان دهنده توان و نیت روسیه در هدف قرار دادن و به طور بالقوه مختل سازی روند فعالیت سازمان های دولتی و خصوصی در ایالات متحده آمریکا است.

« روسیه همچنین از عملیات های سایبری برای دفاع از خود در مقابل آنچه تهدیدات علیه امنیت و ثبات این کشور ارزیابی می شود نیز به نحو موثر و گسترده ای استفاده می کند. در سال ۲۰۱۹، دولت روسیه کارزاری را با هدف هک کردن روزنامه نگاران و سازمان هایی که اعمال و رویه های دولت روسیه را هدف نظارت و بررسی قرار داده بودند به راه انداخت که دست کم در یک مورد منجر به نشت و انتشار اطلاعات آن ها شد.

« می توان گفت که روسیه تقریبا به صورت قطعی، عملیات ها و اقدامات سایبری را گزینه ای قابل قبول جهت ایجاد بازدارندگی در برابر دشمنانش، مهار و کنترل تنش ها و درگیری ها و پیگرد قانونی منازعات ارزیابی می کند.

عملیات های اطلاعاتی و اعمال نفوذ، مداخلات و اثرگذاری های روسیه در انتخابات دیگر کشورها

روسیه یکی از جدی ترین تهدیدات اطلاعاتی و امنیتی را علیه آمریکا نمایندگی می کند. این کشور با استفاده از سرویس های اطلاعاتی خود و همچنین ابزارهای مختلف جهت اثرگذاری و اعمال نفوذ، تمام سعی خود را می کند تا اتحادهای غربی را با شکاف مواجه کند، نفوذش را در عصرِ پسا شوروی حفظ کند و دامنه کنترل و قدرت خود را در اقصی نقاط جهان گسترش بخشد و در عین حال، موقعیت و جایگاه جهانی آمریکا را تضعیف کرده، نزاع های داخلی را در این کشور تشدید نماید و بر عمق برد رای دهندگان و تصمیم سازان آمریکایی اثرگذاری و اعمال نفوذ کند. روسیه همچنان توانایی های نظارتی و مجموعه های فنی خود را با هدف توسعه دامنه نفوذ جهانی این کشور، گسترش خواهد داد و احتمالاً فناوری و تخصص خود را با دیگر رقبا و دشمنان آمریکا در عرصه بین المللی نیز به اشتراک خواهد گذاشت.

“ مسکو انتخابات آمریکا را فرصتی مغتنم جهت تضعیف کردن موضع و موقعیت جهانی آمریکا، تشدید اختلافات داخلی در این کشور، اثرگذاری بر سیاست سازان آمریکایی، تحت تاثیر قراردادن رای دهندگان آمریکایی ارزیابی می کند. مسکو به طور خاص در سال های ۲۰۱۶، ۲۰۱۸ و ۲۰۲۰، عملیات های سایبری مختلفی را جهت اعمال نفوذ در انتخابات آمریکا طراحی کرده و به انجام رسانده است.

فضا

روسیه رقیب اصلی ایالات متحده آمریکا در عرصه مسائل فضایی باقی خواهد ماند. این کشور شبکه ای گسترده از شناسایی و جاسوسی، ارتباطات و ماهواره های راهبری را در اختیار دارد. این کشور بر ادغام سرویس های فضایی خود (نظیر ارتباطات، موقعیت یابی جغرافیایی، راهبردی، زمان سنجی) با سیستم های تسلیحاتی و فرماندهی نظامی خود ادامه می دهد.

« روسیه به آموزش دادن مولفه های فضایی ارتش و دستگاه نظامی خود ادامه می دهد و تسلیحات ضد ماهواره جدیدی را جهت ایجاد اختلال در توانمندی های فضایی آمریکا و متحدانش مستقر خواهد ساخت. در این رابطه روسیه توانمندی های خود در عرصه پارازیت دهی و همچنین فضای مجازی، جنگ افزارهای انرژی هدایت شده، توانمندی های خود در مدار زمین و توانمندی های ضد ماهواره زمین پایه، تحت هدف قرار دادن ماهواره های آمریکا و متحدانش، استفاده می کند.

اقدامات تحریک آمیز ایران

ایران یک تهدید باثبات و پایدار را علیه آمریکا و متحدانش در منطقه خاورمیانه ارائه می‌کند. این کشور قویا به دنبال تضعیف نفوذ آمریکا و حمایت و پشتیبانی از جمعیت شیعه در خارج از ایران، حراست از نفوذ منطقه‌ای خود و و اعمال قدرت بر کشورهای همسایه‌اش، بی‌اثرسازی فشارهای بین‌المللی علیه خود و به حداقل رساندن تهدیدات علیه ثبات نظام سیاسی جمهوری اسلامی ایران است. اگرچه که در این مسیر وضعیت اقتصاد بد ایران و همچنین وجهه نامطلوبش، موانع جدی در پیشبرد دستورکارهای ذکر شده هستند با این حال، تهران طیفی از ابزارها نظیر دیپلماسی، توسعه بخشیدن به برنامه هسته‌ای‌اش، خرید و فروش تسلیحاتی و حمایت از نیروهای نیابتی خود را در دستور کار قرار می‌دهد تا اهدافش را محقق سازد. ما انتظار داریم که دست به ریسک‌هایی بزند که در نوع خود شانس تقابل و برخورد آن با آمریکا و متحدان این کشور را افزایش می‌دهد. این مساله مخصوصا در سال جاری، در حد زیادی احتمال محقق شدن خواهد یافت.

“ ایران خود را در نبرد با آمریکا و متحدان منطقه‌ای‌اش که به زعم ایران، تمام سعی خود را بر تخریب نفوذ ژئوپلیتیک ایران و پیگیری دستور کار تغییر نظام سیاسی در ایران معطوف ساخته‌اند، ارزیابی می‌کند.

“ اقدامات تهران به نوعی بازتاب دهنده درک و فهم آن از دشمنی‌های آمریکا، اسرائیل و کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس علیه این کشور هستند. در این راستا، تهران توانایی‌های خود در چهارچوب تسلیحات متعارف و نیروهای نیابتی را توسعه می‌بخشد و از این طریق سعی خواهد کرد تا امتیازات اقتصادی و سیاسی را از جامعه بین‌المللی اخذ کند.

“ به طور خاص در رابطه با منافع آمریکا، تمایل ایران به انجام حمله علیه واشنگتن و منافع آن، تا حد زیادی به درک تهران از توانایی و تمایل پاسخگویی آمریکا، ضربه زدن به آمریکا بدون ایجاد درگیری مستقیم با این کشور و چشم انداز بالقوه به خطر انداختن تحریم‌های آمریکا علیه ایران و حتی رفع آن‌ها علیه تهران مرتبط است.

“ رهبران جمهوری اسلامی ایران احتمالا در کوتاه مدت نسبت به استفاده از ابزار دیپلماسی و گفتگوهای دیپلماتیک با آمریکا بدون لغو تحریم‌ها علیه تهران و یا بازگشت آمریکا به توافق برجام، بی‌اعتنا خواهند بود. ایران همچنان به مقابله با فشارهای آمریکا متعهد خواهد بود، اگرچه تهران عمیقا نسبت به وارد شدن به یک درگیری تمام عیار با آمریکا، جانب احتیاط را نگه می‌دارد.

فعالیت ها و مداخلات بی ثبات کننده منطقه ای جمهوری اسلامی ایران

ایران همچنان یک بازیگر چالش زا در عراق است. عراق همچنان در سال جاری و حتی سال های آتی میدان نبرد اصلی ایران جهت توسعه دامنه نفوذش خواهد بود. شبه نظامیان شیعه عراقی حامی ایران نیز همچنان حامل تهدیدات جدی و اساسی علیه پرسنل و نیروهای آمریکایی (در عراق) هستند.

“ افزایش قابل توجه حمله (حملات غیرمستقیم) به پایگاه های آمریکایی و همچنین کاروان نیروهای آمریکایی در عراق در سال ۲۰۲۰، تا حد زیادی توسط شبه نظامیان عراقی حامی ایران در عراق انجام می شود.

“ ایران همچنان به شبه نظامیان شیعی و احزاب سیاسی متحد خود، جهت به چالش طلبیدن حضور آمریکا در عراق و حراست از نفوذ خود در معادلات سیاسی و امنیتی این کشور، ادامه می دهد. تهران با هدف دور زدن تحریم های آمریکا و همچنین مجبور ساختن آمریکا به عقب نشینی و خروج از عراق با استفاده از فشارهای سیاسی و همچنین انجام اعتصابات جنبشی و حملات ایذایی، همچنان از اهرم ارتباط با گروه ها و رهبران شیعی عراق استفاده می کند.

“ اگر چه تهران همچنان یک بازیگر موثر خارجی در عراق باقی می ماند، سیاستمداران عراقی نظیر نخست وزیر این کشور «مصطفی الکاظمی»، تمام تلاش خود را خواهند کرد تا روابط بغداد را با ایران و ایالات متحده آمریکا متوازن سازند تا از این طریق، از تبدیل شدن عراق به میدانی جهت درگیری های آمریکا و ایران جلوگیری کنند.

“ ایران مصمم است تا نفوذ خود در سوریه را نیز همچنان حفظ کند.

“ ایران حضور نظامی دائم در سوریه و توافقات اقتصادی با این کشور را همزمان با خاموش شدن شعله های جنگ در این کشور، دنبال می کند. تهران از این طریق سعی دارد تا از نفوذ منطقه ای خود حمایت کند، حزب الله را پشتیبانی کند و همچنان اسرائیل را تهدید کند.

ایران همچنان یک نیروی بی ثبات کننده در یمن باقی می ماند. حمایت های سنگین ایران از حوثی ها (نظیر تامین موشک های بالستیک و کروز و همچنین سیستم های پهپادی برای آن ها)، حامل تهدیدی جدی برای آمریکا و شرکای این کشور و منافع آن ها است. در این زمینه به طور خاص می توان به حملات گسترده حوثی ها به خاک عربستان سعودی اشاره کرد.

تهران همچنان تهدید جدی علیه اسرائیل است. در این رابطه هم می توان به تهدید موشک های ایرانی علیه اسرائیل اشاره کرد و

هم حمایت‌های غیرمستقیم ایران از حزب‌الله و دیگر گروه‌های تروریستی را مورد اشاره قرار داد که قویا با اسرائیل مخالف هستند. ایران همچنان سعی می‌کند تا دامنه نفوذ خود در افغانستان را حفظ کند. اقدامات ایران در این رابطه می‌تواند تا حد زیادی صلح و ثبات را در این کشور (افغانستان) تهدید کنند. ایران به وضوح از گفتگوهای صلح افغانستان حمایت می‌کند، با این حال این کشور عمیقا نسبت به حضور طولانی مدت آمریکا در افغانستان، نگران است. در نتیجه، ایران به طور همزمان در حال ایجاد پیوندهایی هم با دولت افغانستان و هم گروه طالبان است. از این رو، تهران در هر صورت قادر است تا اهداف و منافع سیاسی خاص خود را در معادله افغانستان و مسائل مرتبط با آن تامین کند.

توانمندی‌های نظامی

توانمندی‌های نظامی متنوع ایران و رویکرد ترکیبی آن به جنگ و پدیده جنگ آوری (با استفاده از توانمندی‌های نظامی متعارف و غیرمتعارف)، همچنان تهدیدی موثر و قابل توجه برای منافع آمریکا و متحدانش در منطقه خاورمیانه است.

« ایران راهبرد نظامی متعارف خود را که در وهله نخست بر بازدارندگی و توانایی انجام اقدامات تلافی جویانه علیه یک طرف مهاجم، استوار است، در جریان حملات موشکی اش به پایگاه نظامی عین الاسد و در واکنش به اقدام دولت آمریکا در هدف قرار دادن قاسم سلیمانی فرمانده سپاه قدس جمهوری اسلامی ایران در ژانویه سال ۲۰۲۰، به نمایش گذاشت و به اثبات رساند. ایران بزرگترین ظرفیت و قدرت موشکی بالستیک در منطقه را دارد و علی‌رغم چالش‌های اقتصادی جمهوری اسلامی ایران، تهران همچنان سعی خواهد کرد تا میزان دسترسی خود را به تسلیحات متعارف بهبود بخشد و حتی در مواردی امکان دستیابی به سلاح‌های جدیدی را نیز کسب کند.

« عملیات‌های جنگی غیرمتعارف ایران به همراه شبکه‌های گروه‌های نیابتی و شبه نظامی وابسته به این کشور، عملا تهران را قادر می‌سازند تا منافعش را در منطقه خاورمیانه به پیش برد، عمق راهبردی خود را حفظ کند و گزینه‌های انتقام جویانه نامتقارنی را در دسترس خود داشته باشد.

« سپاه قدس جمهوری اسلامی ایران و نیروهای نیابتی وابسته به آن، همچنان از نقشی کلیدی در چهارچوب قدرت نظامی جمهوری اسلامی ایران برخوردار خواهند بود.

حملات علیه منافع و خاک آمریکا

ما بر این باوریم که ایران عمیقا علاقه مند است تا شبکه های وابسته به خود را در خاک آمریکا توسعه دهد (رویکرد و سیاستی که بیش از یک دهه است که ایران در حال دنبال کردن آن است). با این حال، بیشترین خطر از جانب ایران علیه آمریکا، متوجه آن دسته از شهروندان و نیروهای آمریکایی است که در خارج از آمریکا و در مناطقی نظیر خاورمیانه و جنوب آسیا حضور دارند.

“ ایران در پی کشته شدن قاسم سلیمانی فرمانده سپاه قدس این کشور تهدید کرد که دست به اقدامات تلافی جویانه علیه مقام های آمریکایی خواهد زد و پیش از این هم بارها و بارها سعی داشته تا دست به حملات مرگبار در داخل خاک آمریکا بزند.

“ در طی سال های گذشته، دستگاه های امنیتی و قانونی در آمریکا شمار زیادی از افراد را به اتهام ارتباط با ایران جهت اثرگذاری در جامعه آمریکا و یا جمع آوری اطلاعات از مخالفین ایرانی مستقر در آمریکا برای نظام ایران بازداشت کرده اند. از سویی، نیروهای امنیتی ایران در عملیات ها و اقدامات مختلفی با هدف جاسوسی و یا ربایش افراد مخالف با خود در اروپا، خاورمیانه، و جنوب آسیا، حضور فعال و موثر داشته اند.

“ ایران به احتمال فراوان قادر است به سرعت به منافع آمریکا در منطقه خاورمیانه و جنوب آسیا حمله کند. دلیل اصلی این مساله هم این است که تهران شبکه ای از نیروهای نیابتی وابسته به خود را در این مناطق تحت کنترل دارد که این گروه ها از دسترس قابل توجهی به تسلیحات و مواد منفجره نیز برخوردار هستند.

شکست یا گریز هسته ای ایران

ما بر این باوریم که ایران در برهه کنونی در پی انجام فعالیت های لازم جهت تولید تسلیحات هسته ای نیست. با این حال، در پی خروج دولت آمریکا از توافق برجام در ماه می سال ۲۰۱۸، مقام های ایرانی برخی تعهدات خود در چهارچوب توافق برجام را زیر پا گذاشته اند و برخی فعالیت های هسته ای را در پیش گرفته اند که اساسا با متن برجام و محدودیت های قید شده در آن فاصله دارد. بدون تردید اگر تهران امتیازهایی را در بحث تحریم های خود نگیرد، امکان دارد مقام های ایرانی اقداماتی نظیر افزایش میزان غنی سازی اورانیوم تا ۶۰ درصد و یا طراحی و ساخت یک راکتور ۴۰ مگاواتی آب سنگین جدید را در دستور کار قرار دهند.

« ایران به طور مداوم فعالیت های هسته ای پیش رونده خود را واکنشی به خروج یکجانبه آمریکا از توافق برجام ارزیابی می کند و تاکید دارد که اگر آمریکا بار دیگر به تعهدات خود در برجام بازگردد، تهران نیز چنین کاری را انجام خواهد داد.

از ماه ژوئن سال ۲۰۱۹، ایران حجم و سطح ذخایر اورانیوم خود را به ورای آنچه در توافق برجام به آن اشاره شده، توسعه داده است. از ماه سپتامبر سال ۲۰۱۹، ایران به محدودیت ها در بحث تحقیق و توسعه سانتریفیوژهای پیشرفته بی اعتنایی کرده و و عملیات های مرتبط با غنی سازی اورانیوم را در تاسیسات فردو که در اعماق کوه قرار دارد از سرگرفته است. در ماه ژانویه، ایران غنی ساز اورانیوم تا سطح ۲۰ درصد را آغاز کرد و همچنین از انجام اقدامات تحقیقی و عملیاتی با هدف تولید اورانیوم فلزی برای سوخت راکتور تحقیقاتی خود خبر داد. در ماه فوریه نیز، ایران در یک فرایند آزمایشگاهی، اقدام به تولید اورانیوم فلزی طبیعی در فرایند آزمایشگاهی کرد.

مداخلات سایبری، اطلاعاتی و اعمال نفوذ و اثرگذاری انتخاباتی ایران

تخصص و تمایل ایران در انجام عملیات های سایبری تهاجمی، آن را به یک تهدید قابل توجه برای شبکه ها و داده ها و اطلاعات آمریکا و متحدان این کشور تبدیل کرده است. ایران این توانایی را دارد تا به زیرساخت های اساسی و مهم آمریکا ضربه بزند و یا دست به فعالیت های مرتبط با جاسوسی سایبری و یا اعمال نفوذ در جامعه آمریکا بزند. ایران در فاصله ماه های آوریل تا جولای سال ۲۰۲۰، مسوول انجام چند حمله سایبری علیه تاسیسات آب اسرائیل است که بر اساس برخی گزارش های خبری، خسارت های کوتاه مدت نامعلومی را از خود برجا گذاشته است.

« ایران به نحو قابل توجه از فضای مجازی جهت اعمال نفوذ بر دیگران استفاده می کند که در این زمینه به طور خاص می توان به عملیات های سایبری تهاجمی آن با نیت هدف قرار دادن انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا اشاره کرد. ما بر این باوریم که تهران بر عملیات های اثرگذاری آنلاین مخفی نظیر توسعه اخبار نادرست با استفاده از انتشار اخبار جعلی و باز نشر گسترده اخبار و محتوای ضد آمریکایی و یا هدف قرار دادن زیرساخت های انتخاباتی آمریکا، متمرکز خواهد بود.

« ایران شدیداً سعی داشت تا بر انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا اثرگذاری داشته باشد در این راستا، تهران به ارسال پیام های تهدیدآمیز به رای دهندگان آمریکایی مبادرت می ورزید و کنشگران سایبری ایران در ماه دسامبر سال ۲۰۲۰، اقدام به انتشار اخبار نادرست در مورد مقام های انتخاباتی آمریکا می کردند تا سطح اعتماد عمومی به انتخابات آمریکا را تا جای ممکن تقلیل دهند.

اقدامات تحریک آمیز کره شمالی

«کیم جونگ اون» رهبر کره شمالی احتمال دارد شماری اقدامات و رفتارهای تهاجمی و بالقوه بی ثبات کننده جهت تغییر شکل محیط امنیتی منطقه را انجام دهد و موجب ایجاد شکاف هایی میان ایالات متحده آمریکا و متحدانش شود. در این رابطه به طور خاص می توان به از سرگیری آزمایش تسلیحات اتمی کره شمالی و یا موشک های بالستیک قاره پیمای کره شمالی اشاره کرد.

« ما بر این باوریم که رهبر کره شمالی تسلیحات اتمی این کشور را به مثابه عامل اصلی در بازدارندگی علیه مداخلات خارجی ارزیابی می کند و اعتقاد دارد که با گذشت زمان، وی می تواند با پذیرش و احترام بین المللی به دلیل تبدیل کردن کره شمالی به یک "قدرت هسته ای" رو به رو شود. وی احتمالاً فشارهای گوناگونی بر رژیم خود را، جهت ایجاد تغییر رویکردهای نظام سیاسی کره شمالی کافی و لازم ارزیابی نمی کند.

« کیم جونگ اون همچنین سعی دارد تا دستیابی به اهداف خود نظیر کسب پرستیژ (اعتبار)، امنیت و پذیرش و احترام بین المللی به عنوان یک قدرت هسته ای را از طریق تلاش ها جهت مدرن سازی تسلیحات متعارف خود، تسلیحات هسته ای و توسعه موشکی، تعاملات خارجی، گریز از تحریم ها و توانمندی های سایبری، کسب کند.

توانمندی های نظامی

کره شمالی با تقویت توانمندی های متعارف نظامی خود که به رهبر کره شمالی این اجازه را می دهند تا ابزارهای مختلفی را جهت پیشبرد دستورکار سیاسی خود و تحمیل خسارات سنگین علیه هر کشور که بخواهد به کره شمالی حمله کند در دسترس داشته باشد، عملاً به یک تهدید قابل توجه برای آمریکا، کره جنوبی و ژاپن تبدیل شده است.

« کره شمالی در جریان مانورهای نظامی خود در اکتبر ۲۰۲۰ و ژانویه ۲۰۲۱، خودش را به مثابه یک قدرت موشکی که از تنوع توانمندی در این زمینه برخوردار است و حامل قدرت راهبردی در این رابطه (مخصوصاً در بحث موشک های بالستیک) است، معرفی کرده است.

تسلیمات کشتار جمعی

کره شمالی یک تهدید قابل توجه در زمینه توسعه تسلیمات کشتار جمعی خواهد بود. این مساله تا حد زیادی ریشه در تعهد و علاقه فراوان کیم جونگ اون به تسلیمات هسته ای دارد. در شرایط فعلی، کره شمالی فعالانه در برنامه های تحقیق و توسعه موشک های بالستیک و همچنین گسترش برنامه تسلیمات اتمی خود کنش ورزی می کند.

« علی رغم پایان یافتن مهلت قانونی امتناع دولت کره شمالی در آزمایش تسلیمات اتمی و موشک های بالستیک قاره پیما در سال ۲۰۱۹، رهبر کره شمالی تاکنون فرمان انجام آزمایش موشک های دوربرد و هسته ای را نداده و عملا فضا را برای گفتگوهای خلع سلاح با آمریکا، همچنان باز نگه داشته است. احتمال دارد که کیم جونگ اون در سال جاری، آزمایش موشک های دوربرد و هسته ای را از سرگیرد تا شاید بتواند دولت بایدن را مجبور به تعامل با خود بر اساس آنچه مطلوب پیونگ یانگ است بکند.

فعالیت های سایبری کره شمالی

برنامه سایبری کره شمالی حامل یک تهدید روزافزون در بحث جاسوسی، سرقت و حملات تهاجمی از جانب رژیم کره شمالی است.

« پیونگ یانگ احتمالا از تخصص کافی جهت وارد آوردن خسارات موقت و محدود به برخی شبکه های زیرساختی ضروری آمریکا و ایجاد اختلال در شبکه های تجاری این کشور برخوردار است. با توجه به عملیات های سایبری کره شمالی در دهه گذشته، این مساله تا حد زیادی به اثبات رسیده که کره شمالی می تواند برای شبکه های زیرساختی و نرم افزاری آمریکا، چالش هایی اساسی را ایجاد کند.

« کره شمالی دست به انجام عملیات های مرتبط با دزدی سایبری از نهادهای مالی و صرافی های مرتبط با رمز ارزها در اقصی نقاط جهان می زند و احتمالا تاکنون میلیون ها دلار را به سرقت برده و به احتمال فراوان از این منابع مالی سرقتی، برای تامین مالی برنامه موشکی و هسته ای خود استفاده کرده است.

موضوعات و مسائل فراملی

پاندمی ویروس کرونا

پاندمی ویروس کرونا، زندگی و حیات در اقصی نقاط جهان را با اختلال رو به رو کرده است. این بحران تاثیرات گسترده ای داشته که ورای حوزه بهداشت و سلامت قرار می گیرند و حوزه هایی نظیر اقتصاد، سیاست و مسائل امنیتی را نیز با خود درگیر کرده است. ما انتظار داریم که بحران شیوع ویروس کرونا همچنان و تا زمانی که واکسن و درمان قابل توجهی برای این ویروس ارائه نشود، تهدیدی اساسی برای مردم جهان باقی بماند. تبعات اقتصادی و سیاسی پاندمی ویروس کرونا، برای سال ها جهان را با خود درگیر خواهد کرد.

پاندمی ویروس کرونا تا حد زیادی تنش ها در جهان را از منظر ژئوپلیتیک افزایش داده و قدرت های جهانی برای کسب منفعت و نفوذ در این میان، با یکدیگر به رقابت می پردازند. برخی دولت ها نه تنها در بحث مقابله با کرونا همکاری نمی کنند، بلکه در این مسیر چالش آفرینی نیز می کنند. در این چهارچوب جهت ارائه واکنشی موثر به پاندمی ویروس کرونا و تبعات اقتصادی آن، بسیاری از دولت ها رویکردی منزوی را اتخاذ کرده اند و عملا مزایای جهانی شدن را زیر سوال می برند. برخی دولت ها نظیر چین و روسیه، با پیشنهاد ارائه واکسن و کمک های پزشکی به کشورهای مختلف جهان سعی دارند تا نفوذ و جایگاه ژئوپلیتیک خود را در عرصه معادلات بین المللی تقویت کنند.

انتظار می رود که تبعات منفی اقتصادی پاندمی ویروس کرونا، وضعیت بی ثباتی را در برخی از کشورها و یا تعداد زیادی از آن ها، بدتر و وخیم تر کند. این مساله تا حد زیادی ناشی از تشدید ناامیدی در مردم به دلایلی نظیر آسیب های اقتصادی ناشی از شیوع ویروس کرونا از قبیل بیکاری و یا ایجاد اختلال در زنجیره تامین کالاها و خدمات می باشد. برخی کشورهای در حال توسعه که شدیداً از پاندمی ویروس کرونا آسیب دیده اند، در حال تجربه بحران های انسانی و مالی، تشدید ریسک و خطر افزایش شمار مهاجران، فروپاشی دولت ها و یا منازعات داخلی هستند.

“ اگرچه تجارت جهانی نشانه هایی از معکوس شدن روند رکودی ناشی از پاندمی ویروس

کرونا را از خود نشان داده است، احتیاط های اقتصاددان ها مبنی بر اینکه هر ریکاوری و بازیابی اقتصادی می تواند توسط آثار و تبعات جاری و رو به رشد پاندمی کرونا و باقی ماندن فشارها بر بسیاری از دولت ها جهت تمرکز بر ثبات اقتصادی داخلی، با اختلال رو به رو شود، همچنان سرچای خود باقی می ماند. در ماه آپریل، صندوق بین المللی پول تخمین زد که اقتصاد جهانی تا ۶ درصد در سال جاری رشد می کند و این میزان در سال ۲۰۲۲، ۴٫۴ درصد خواهد بود. پیش بینی امسال نسبت به پیش بینی های قبلی حاکی از افزایش نیم درصدی است. امری که حاکی از این مساله

است که ظهور و عملیاتی شدن واکسن و ویروس کرونا در سال جاری می تواند تبعات مثبت خوبی را برای اقتصادهای برتر جهان به دنبال داشته باشد. انقباض رشد جهانی برای سال ۲۰۲۰، حدوداً ۳٫۳ درصد ارزیابی شده است.

❖ احیای شیوع ویروس کرونا در اوایل سال جاری میلادی می تواند حتی حاملِ تاثیرات اقتصادی وسیع تری نیز باشد. این مساله مخصوصاً در شرایطی که کسب و کارها در اقتصادهایی که متحمل آسیب های جدی ناشی از پاندمی ویروس کرونا در حوزه هایی نظیر توربیسیم و رستوران داری تشدید شده اند و عملاً فشارهای بودجه ای را بر دولت ها تشدید کرده اند، بیش از پیش از اهمیت برخوردار می شود.

❖ تاثیرات پاندمی ویروس کرونا بر اقتصادهای در حال توسعه، مخصوصاً آن هایی که تا حد زیادی به حواله ها و وجوه ارسالی، گردشگری و یا صادرات نفت وابسته هستند، احتمالاً وخیم تر هستند و باید آن ها را عمیق تر و طولانی تر نیز دانست. در این رابطه، بسیاری از کشورهای در حال توسعه سعی کرده اند تا به طریقی در بحث بدهی های خود با یک سری امتیازات تسکینی رو به رو شوند.

❖ چالش های اقتصادی ناشی از بحران شیوع ویروس کرونا همراه با چالش های دیگر جهانی، نظیر تغییرات اقلیمی، امنیت غذایی را در بیش از یک دهه اخیر به بالاترین سطح خود رسانده که این مساله در نوع خود خطر و تهدید ایجاد بی ثباتی را بیش از پیش تشدید کرده است. شمار مردم و انسان هایی که سطوح بالای وخامت امنیت غذایی را تجربه می کنند، از ۱۳۵ میلیون نفر در سال ۲۰۱۹ به حدوداً ۲۷۰ میلیون نفر در سال گذشته رسیده است و احتمالاً تا پایان سال جاری میلادی نیز به ۳۳۰ میلیون نفر افزایش پیدا خواهد کرد.

پاندمی ویروس کرونا، تغییرات قابل توجهی را در اولویت های امنیتی کشورهای اقصی نقاط جهان ایجاد کرده است. در این رابطه شاهدیم که ارتش ها و تشکیلات نظامی در اقصی نقاط جهان با مساله کاستن از میزان بودجه خود رو به رو هستند، شکاف های اساسی در عملیات های صلح بانی سازمان ملل ایجاد شده و فعالیت هایی نظیر آموزش و آمادگی نظامی، عملیات های ضد تروریستی، نظارت بر خلع سلاح و راستی آزمایی و تایید اقدامات و رویه های مرتبط با آن ها، با چالش اساسی رو به رو شده است. این شکاف ها احتمال در صورت خاتمه نیافتن سریع پاندمی ویروس کرونا و بازبایی سریع از این بحران، همچنان ادامه خواهند یافت. این موضوع، مدیریت منازعات را با مشکل اساسی رو به رو می کند. این مساله مخصوصاً با توجه به اینکه همه گیری ویروس کرونا باعث کاهش در تعداد و شدت

درگیری‌ها نشده، بیش از پیش از اهمیت برخوردار می‌شود.

اختلالات مرتبط با خدمات بهداشت و سلامت که از بحران پاندمی ویروس کرونا ناشی شده اند نظیر: انجام واکسیناسیون‌ها، ارائه کمک‌های بهداشت و سلامت و برنامه‌های مرتب با بهداشت و سلامت مادران و کودکان، احتمال ایجاد بحران‌های بهداشتی بیشتر، مخصوصاً در میان طبقات و گروه‌های آسیب‌پذیر در کشورها با درآمد کم را افزایش می‌دهد. درین رابطه به‌طور مثال می‌توان به اختلالاتی که پاندمی ویروس کرونا در مسیر درمان و پیشگیری از بیماری اچ‌آی‌وی/ایدز در منطقه آفریقای زیرصحرای ایجاد کرده، اشاره نمود. از سویی پاندمی ویروس کرونا تا حد زیادی انجام واکسیناسیون‌های مرتبط با بیماری‌های سرخک و آبله را نیز در بسیاری از کشورها مخصوصاً در کشورهای در حال توسعه جهان، با چالش رو به رو کرده است. جمعیت جهان مخصوصاً آمریکایی‌ها با توجه به اینکه بسیاری از مولفه‌های خطرآفرین در امر بهداشت و سلامت جهانی، همچنان سر جای خود باقی مانده‌اند، نسبت به شیوع بیماری‌های جدید عمیقاً آسیب‌پذیر است. درین زمینه به‌طور خاص می‌توان به چالش‌هایی نظیر شهرسازی سریع و بدون برنامه‌ریزی، نزاع‌های طولانی و بحران‌های انسانی، هجوم انسان‌ها به سرزمین‌هایی که پیشتر خالی از سکنه بوده‌اند، توسعه مسافرت و تجارت بین‌المللی و بی‌اعتمادی مردم و افکار عمومی به کارمندان دولت و مراقبت‌های بهداشتی اشاره کرد.

تغییرات آب و هوایی و تخریب محیط زیست

ما بر این باوریم که تاثیرات تغییرات آب و هوایی و نابودی محیط زیست، ایجادکننده مجموعه‌ای از تهدیدات مستقیم و غیرمستقیم خواهد بود که از آن جمله می‌توان به آسیب رسیدن به اقتصادها، تشدید بی‌ثباتی سیاسی، آوارگی انسان‌ها و ایجاد عرصه‌های جدید جهت رقابت‌های ژئوپلیتیک که احتمالاً در دهه‌آتی و همچنین ورای آن خود را نشان خواهند داد، اشاره کرد. دانشمندان همچنین هشدار می‌دهند که گرم شدن درجه حرارت در هوا، زمین و دریا، رویدادهای منفی آب و هوایی فراوانی نظیر ایجاد گرمای بی‌سابقه، خشکسالی و ایجاد سیل که به‌طور مستقیم آمریکا و منافع آن را تهدید می‌کنند، ایجاد می‌کنند. البته که اتخاذ رویکردها و رویه‌های تطبیقی با این شرایط، می‌تواند در مدیریت برون‌دادها و نتایج این اتفاقات، تا حدی موثر واقع شوند. تخریب و فرسایش خاک، آب، و منابع مرتبط با تنوع زیستی، تا حد زیادی زیرساخت‌ها، بهداشت و سلامت، آب، غذا و امنیت را مخصوصاً در کشورهای در حال توسعه که از ظرفیت‌چندانی جهت انطباق سریع خود با تغییرات برخوردار نیستند، با بحران رو به رو می‌سازند و احتمال شکل‌گیری منازعات بالقوه جهت تسلط بر منابع طبیعی محدود و کمیاب را نیز افزایش می‌دهند.

« در سال ۲۰۲۰، شش طوفان با سرعت بسیار بالا در آمریکا به ثبت رسیدند که تا حد زیادی نشان دهنده ضعف انسان ها و حتی مراکز نظامی آمریکا جهت واکنش سریع به بحران و تخلیه مکان های ناامن (با سرعت بالا) بودند. این بحران ها در نوع خود عدم آمادگی در آمریکا را نیز به تصویر کشیدند.

« فصل طوفان ها در سال ۲۰۲۰، به شدت، مناطق مختلف، مخصوصاً آمریکای مرکزی را تحت تاثیر قرار داده است. این منطقه پیش از این نیز از شمار زیادی بحران های طبیعی نظیر طوفان های شدید و خشکسالی رنج می برده است. امری که ظرفیت این مناطق را در وادار سازی هزاران نفر جهت انجام مهاجرت، همزمان با لغو تدریجی مقررات محدودکننده مرتبط با پاندمی ویروس کرونا، افزایش می دهد.

« تخریب محیط زیست ناشی از آلودگی و یارویه های ضعیف مرتبط با مدیریت زمین، همچنان بهداشت و سلامت انسان ها را به خطر می اندازد و می تواند موجب ایجاد ناآرامی های اجتماعی نیز شود. آلودگی هوا در سال ۲۰۱۹، چهارمین عامل موثر در وقوع مرگ و میرهای زودرس برای انسان ها در اقصی نقاط جهان بوده است. امری که موجب مرگ دست کم هفت میلیون نفر در سال مذکور شده است. این مساله به اثبات رسیده که پدیده آلودگی هوا در نوع خود بستر مناسبی را جهت گسترش پاندمی ویروس کرونا نیز فراهم می کند. علی رغم ایجاد بهبودهای موقت در کیفیت هوای جهان در سال ۲۰۲۰ که تا حد زیادی ناشی از محدودیت های ایجاد شده بر اثر اپیدمی ویروس کرونا بوده، تا سپتامبر سال ۲۰۲۰، میزان آلودگی هوا به سطح و میزان قبل از پاندمی ویروس کرونا بازگشته است.

« ما بر این باوریم که تهدیدات ناشی از تغییرات اقلیمی، وضعیت بدتری پیدا خواهند کرد. دلیل اصلی این مساله نیز این است که مصرف جهانی انرژی و تولید آلاینده های مرتبط، همچنان ادامه پیدا می کند. این مساله اهداف توافق آب و هوایی پاریس را عمیقاً در خطر قرار می دهد. حتی در بحبوحه یک پاندمی جهانی که کشورها را در هم شکسته و به نحو قابل توجهی از میزان جابجایی و مسافرت انسان ها کاسته است، تولید جهانی آلاینده ها در سال ۲۰۲۰، تنها چیزی کمتر از شش درصد کاهش داشته است. تا دسامبر سال ۲۰۲۰، همزمان با بازگشایی تدریجی اقتصادی کشورها سطح آلاینده ها در جهان نیز به متوسط ماهانه ماه های قبل بازگشته است. امری که به وضوح نشان می دهد رشد اقتصادی تا حد زیادی به مساله تولید آلاینده ها و آلودگی در جهان ارتباط دارد.

فناوری های نوظهور

در پی دهه ها سرمایه گذاری و انجام تلاش ها از سوی شماری از کشورها که تا حد زیادی توانمندی های فناوری آن ها افزایش پیدا کرده، رهبری آمریکا در فناوری های نوظهور، به نحو روزافزونی به چالش کشیده می شود. چین در این مسیر نقشی پیشرو دارد. ما پیش بینی می کنیم که با یک زمین و میدان بازی برابر تر و مساوی تر، تحولات فناورانه جدید به نحو قابل توجهی از دل شماری از کشورهای مختلف ظهور خواهند کرد و از ماهیت تهدیدآمیز و هشداردهنده کمتری نیز برخوردار خواهند بود.

“ فناوری های جدید به سرعت در سرتاسر جهان منتشر می شوند و تا حد زیادی، توانمندی های پیچیده را در اختیار افراد و گروه های کوچک قرار می دهند و در عین حال، توانمندی های دولت-ملت ها را نیز افزایش می دهند. اگرچه دموکراتیزه کردن فناوری می تواند مفید و سودمند باشد، با این حال، این مساله از حیث اقتصادی، نظامی و اجتماعی می تواند بی ثبات کننده نیز باشد. درست به همین دلیل، پیشرفت ها در زمینه رایانش، بیوتکنولوژی، هوش مصنوعی و تولید، نیازمند جلب توجهات ویژه جهت پیش بینی مسیرهای پیدایش فناوری های نوظهور و درک تبعات آن ها برای مساله امنیت می باشد.

“ چین برای کسب موقعیت رهبری در بسیاری از عرصه ها و رشته های مرتبط با فناوری های نوظهور تا سال ۲۰۳۰، برنامه و طرح های مشخصی دارد. چین رقیب اصلی راهبردی آمریکا در بحث رقابت های فناورانه خواهد بود. این مساله نیز تا حد زیادی به این دلیل است که این کشور یک راهبرد جامع و همه جانبه جهت کسب و استفاده از فناوری جهت پیشبرد اهداف ملی خود دارد که در این رابطه می توان به توانمندی های این کشور در بحث نقل و انتقال اطلاعات و همچنین تصویب قوانینی در این کشور اشاره کرد که از تمامی نهادها و شرکت های فناوری چین می خواهند تا فناوری و اطلاعات خود را با ارتش، دستگاه های اطلاعاتی و سرویس های امنیتی به اشتراک بگذارند.

“ پکن متمرکز بر فناوری هایی است که آن ها را برای آینده اقتصادی و نظامی خود ضروری می بیند. در این رابطه می توان به فناوری های قدرت سازی نظیر بیوتکنولوژی، رایانش پیشرفته و هوش مصنوعی و همچنین ایجاد زیرساخت های لازم جهت برقراری ارتباطات امن اشاره کرد.

“ روسیه نیز توسعه فناوری های پیشرفته را به مثابه یک اولویت امنیتی ملی مهم ارزیابی می کند و سعی دارد به هر نحو ممکن از حاکمیت فناوری خود حفاظت و حراست کند. روسیه به نحو

فزاینده‌ای به دنبال جلب و جذب استعدادها و نخبه‌های بین‌المللی در راستای برنامه‌های تحقیق و توسعه خود در زمینه فناوری‌ها است. با این حال، محدودیت‌های این کشور در بحث منابع، آن را مجبور کرده‌اند تا بر تلاش‌های تحقیق و توسعه بومی در برخی از فناوری‌های کلیدی محدود نظیر کاربردهای نظامی هوش مصنوعی، تمرکز کنند.

فضای مجازی

تهدیدات سایبری از جانب دولت‌ها و همچنین افراد و گروه‌های شورشی، همچنان یک تهدید حاد و قابل توجه باقی خواهد ماند. دولت‌های خارجی از عملیات‌های سایبری برای سرقت اطلاعات، اثرگذاری بر آحاد مردم و خسارت وارد کردن به زیرساخت‌ها و صنایع (نظیر زیرساخت‌های ضروری و حیاتی فیزیکی و دیجیتال) استفاده می‌کنند. اگرچه شمار قابل توجهی از کشورها و بازیگران غیردولتی از این توانایی‌ها برخوردارند، با این حال، ما همچنان نگرانی‌های عمده و عمیقی از اقدامات و تحرکات کشورهای نظیر روسیه، چین، ایران و کره شمالی، در بحث تهدیدات ناشی از فضای مجازی داریم. بسیاری از مجرمان سایبری خارجی ماهر که ایالات متحده آمریکا و منافع آن را هدف قرار می‌دهند، یا با کشورهای مذکور روابط نزدیکی دارند و یا با کشورهای همکاری می‌کنند که برای آن‌ها و فعالیت‌هایشان فضای امنی را فراهم می‌کنند و حتی به آن‌ها به دلیل اقداماتشان پاداش نیز ارائه می‌کنند.

دولت‌ها به نحو قابل توجهی به حملات و اقدامات سایبری به مثابه ابزارهایی قابل تکیه جهت توسعه قدرت ملی خود می‌نگرند. در این راستا شاهد افزایش قابل توجه استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی توسط ارتش و نیروهای نظامی کشورهای مختلف جهان هستیم که این مساله حاکی از وجود چشم‌اندازی اخلاک‌گرو تخریب‌کننده از فعالیت‌ها و اقدامات سایبری در شرایط کنونی و آینده است. همزمان با تشدید فعالیت‌های تهاجمی دولت‌ها در عرصه فعالیت‌های مجازی، آن‌ها به احتمال فراوان مایل بر اثرگذاری بر جمعیت‌ها و توده‌های مردم و همچنین جسورکردن دیگر دولت‌هایی هستند که به دنبال دستیابی به نتایج مشابه جهت استفاده از فضای سایبری هستند. رژیم‌های اقتدارگرا و غیرلیبرال در اقصی نقاط جهان به نحو قابل توجهی از بازارهای دیجیتال استفاده خواهند کرد تا بر شهروندان خود نظارت کنند، آزادی بیان را کنترل کنند و همچنین به سانسور کردن و کنترل اطلاعات بپردازند و از این طریق، حضور مداوم خود در قدرت و کنترلشان بر مردم را تضمین کنند. یک چنین رژیم‌هایی به نحو روز افزونی به عملیات‌ها و اقدامات سایبری دست می‌زنند و از این طریق سعی دارند نه تنها مردم خود را، بلکه دیگر ملت‌ها را نیز تحت تاثیر قرار داده و بر آن‌ها اعمال نفوذ کنند. در این راستا، اقداماتی نظیر هک کردن روزنامه نگاران و یا اقلیت‌های مذهبی و یا حمله به ابزارهای دیجیتالی و آنلاینی که امکان آزادی بیان را برای مردم فراهم می‌سازند، بخشی از تلاش‌های گسترده‌تر آن‌ها جهت نظارت و تاثیرگذاری بر شهروندان خارجی را تشکیل می‌دهد.

دموکراسی‌ها همچنان به این مناظره که چگونه باید از حریم خصوصی و آزادی‌های مدنی، در عین حال که با تهدیدات امنیتی داخلی مقابله می‌کنند و به طور خاص بر این مساله تاکید می‌کنند که مبدا آزادی بیان توسط شرکت‌های فناوری عمده و بزرگ نقض شود، ادامه می‌دهند. در عین حال، رژیم‌های اقتدارگرا و غیرلیبرال با اشاره به این رویه‌های دولت‌های لیبرال (تلاش‌های آن‌ها جهت مقابله با تهدیدات علیه سواستفاده از فضای مجازی)، سعی خواهند کرد تا هم سرکوب‌گری و رویه‌های غیرقانونی خود را در عرصه داخلی و هم خارجی‌شان، توجیه کرده و از این طریق، اهداف و منافع نامشروع خود را دنبال کنند.

در طی دهه گذشته، هکرهای دولتی با استفاده از بسیاری از ظرفیت‌های نرم افزاری، زمینه‌های لازم برای جاسوسی، خرابکاری و به طور بالقوه راه اندازی جنگ‌های جدید عرصه فضای مجازی، فراهم کرده‌اند.

“ در این راستا، در جریان یک عملیات سایبری که با حمایت دولت روسیه علیه یک شرکت فناوری اطلاعات روسی انجام شده، بسیاری از افراد و نهادهای خصوصی و دولتی هدف قرار گرفته‌اند و اطلاعات حدوداً ۱۸ هزار فرد و نهاد، به سرقت رفته است. این مساله به طور خاص به بسیاری از آژانس‌ها و نهادهای وابسته به دولت آمریکا، آسیب‌های جدی وارد کرده است.

جرایم سازمان یافته و تجارت غیرقانونی مواد مخدر

ما انتظار داریم که تهدیدات ایجاد شده از سوی شبکه‌های جرایم سازمان یافته که اقدام به تامین مواد مخدر و دیگر فعالیت‌های غیرقانونی مرتبط می‌کنند و سالانه موجب مرگ ده‌ها هزار آمریکایی می‌شوند، همچنان در یک سطح بحرانی باقی بماند. پاندمی ویروس کرونا تا حدی برای قاچاقچیان ایجاد چالش کرده (عمدتاً به دلیل ایجاد محدودیت در بحث جابجایی و تحرک) با این حال، گروه‌های غیرقانونی نیز سعی داشته‌اند خود را با شرایط جدید وفق دهند و در همین دوره پاندمی ویروس کرونا شاهد افزایش قابل توجه مرگ و میر ناشی از استعمال مواد مخدر بوده ایم.

قاچاقچیان مکزیکی تا حد زیادی عرصه قاچاق کوکائین، فنتانیل، هروئین، ماریجوآنا، متافتامین را در ایالات متحده آمریکا به تصرف خود درآورده‌اند. آن‌ها هروئین، ماریجوآنا، و متافتامین را در مکزیک تولید می‌کنند و کوکائین را نیز از تولیدکنندگان آن در آمریکای جنوبی به دست می‌آورند. آن‌ها به احتمال فراوان پیشرفت‌های قابل توجهی را در بحث تولید باکیفیت فنتانیل در سال جاری کسب خواهند کرد (در این مسیر آن‌ها به طور خاص از مواد اولیه شیمیایی باکیفیتی که از آسیا وارد می‌کنند، تکیه می‌کنند).

شمار کلی مرگ‌هایی که بر اثر آوردن در آمریکا در فاصله سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ به ثبت رسیده‌اند، افزایش

داشته و مواد مخدر مخصوصا فنتانیل، نقش مهمی در بیش از نیمی از این مرگ و میرها بازی کرده اند. این آمارها به طور خاص توسط مرکز کنترل بیماری های آمریکا مورد تایید قرار گرفته و ارائه شده اند. تا ماه جولای سال ۲۰۲۰، داده ها و اطلاعات حاکی از این بوده اند که شمار کلی تعداد مرگ و میر ناشی از سو مصرف داروهای غیرقانونی و مواد مخدر در آمریکا، همچنان رو به افزایش است.

قاچاقیان به طور موقت روند قاچاق مواد مخدر را با انجام کنترل های شدید از سوی دولت آمریکا در مرزهای جنوب غرب آمریکا و همچنین محدودیت های ناشی از پاندمی ویروس کرونا، محدودتر کرده اند با این حال، به طور تدریجی بار دیگر در حال اوج بخشی به این روند هستند.

سازمان های جنایی فراملی به استفاده از ابزارهای سایبری برای سرقت از اطلاعات و داده های شرکت های آمریکایی و خارجی و همچنین بهره گیری از رویه های غیرقانونی علیه آن ها با هدف تضعیف اعتماد عمومی به نهادهای مالی بین المللی، ادامه خواهند داد.

مهاجرت

نیروها و محرک هایی که مهاجرت و آوارگی جهانی را تحریک می کنند، نظیر نابرابری های اقتصادی و چالش های آب و هوایی و منازعات و درگیری ها، تا حد زیادی مهاجرت و سیل عظیم مهاجران را تقویت می کنند با این حال، محدودیت های ناشی از ویروس کرونا موجب شده اند تا نظارت های مرزی گسترده علیه تحرکات مهاجران ایجاد شود. مهاجرت و آوارگی، نیازهای بشردوستانه را تشدید خواهند کرد و خطر تغییرات و انقلابات سیاسی را تا حد زیادی افزایش داده، وضعیت بحران های مرتبط با بهداشت و سلامت را بدتر خواهد کرد و فرآیند نیروگیری و افراطی سازی گروه های شبه نظامی را تشدید خواهد کرد (مخصوصا در شرایطی که بحران شیوع ویروس کرونا، مکانیسم های واکنش بشردوستانه جهانی و بودجه را تحت فشار قرار می دهند).

بسیاری از پناهجویان، افرادی که در داخل مرزهای کشورهایشان آواره شده اند، بسیار بعید است که بار دیگر به خانه های خود بازگردند.

شمار انسان هایی که در داخل مرزهای کشورهایشان آواره می شوند، رو به افزایش است و مهاجرت آن ها، توانایی دولت ها جهت حمایت از مردم کشورشان را کاهش می دهد و آن ها (دولت ها) از توانایی کمتری جهت مدیریت نارضایتی های داخلی برخوردار می شوند.

گروه هایی که در زمینه جرایم سازمان یافته فراملی فعال هستند، از ظرفیت ها و نیازهای مهاجران در راستای اهداف و منافع خود بهره می برند و عملاً روند مهاجرت را جهت سرپوش گذاشتن بر اعمال و رویه های غیرقانونی خود، تسهیل می کنند.

در نیمکره غربی جهان، تاثیرات ترکیبی پاندمی ویروس کرونا و همچنین وقوع طوفان های شدید، به همراه ایجاد یک درک همگانی از ایجاد تغییر در سیاست های مهاجرتی آمریکا و همچنین فرصت های شغلی فصلی در آمریکا، شرایط اقتصادی و فیزیکی لازم برای احیای روندهای گسترده مهاجرت به آمریکا را فراهم می سازند. این مساله مخصوصا با توجه به اینکه اگر شمار مرگ و میر و ابتلای ناشی از ویروس کرونا کاهش یابد، بیش از پیش از اهمیت برخوردار می شود.

سال گذشته، وضع قوانین منع جابجایی و تحرک در آمریکا به دلیل پاندمی ویروس کرونا، تا حد زیادی روند مهاجرت از آمریکای مرکزی به مرزهای جنوب غرب آمریکا سرکوب کرد با این حال بار دیگر شمار مهاجران در اواسط سال ۲۰۲۰، روند صعودی پیدا کرد.

نرخ بالای جرم و جنایت و همچنین بازار شغلی ضعیف در کشورهای آمریکای مرکزی، همچنان مولفه اصلی در تحریک روند مهاجرت از کشورهای مذکور به آمریکا است. دلیل اصلی این موضوع نیز این است که کشورهای مهاجرفرست آمریکای مرکزی خود از ظرفیت های کافی جهت مخاطب قرار دادن این چالش ها برخوردار نیستند و عملا زمینه را برای مهاجرت جمعیت خود فراهم می سازند.

روند مهاجرت از خاورمیانه و شمال آفریقا به اروپا، پس از به اوج رسیدن خود در سال ۲۰۱۵، روند نزولی در پیش گرفته و انتظار می رود که محدودیت های کرونایی نیز تا حد زیادی در این روند در سال جاری ایجاد اختلال کنند. با این حال، احیای درگیری ها در خاورمیانه می تواند روندهای مهاجرتی را تشدید کند و بسیاری از رویه های افراطی علیه مهاجران را نیز در بسیاری از کشورهای مهاجرپذیر اروپایی و غربی، تحریک کند. کشورها شاهد اوج گیری ظهور سیاستمداران و احزاب پوپولیست هستند. مساله ای که به طور خاص بر روندهای هویتی و حاکمیتی، تاثیر قابل توجهی می گذارد. برخی کشورهای اروپایی تلاش می کنند تا نگرانی ها و دغدغه های خود در زمینه پاندمی ویروس کرونا و مهاجرت را با نیاز به کارگران جهت ارائه نقشی مکمل از سوی آن ها جهت پوشش دادن ضعف های نیروی کار مسن خود، متوازن و متعادل کنند.

تروریسم جهانی

ما بر این باوریم که داعش و القاعده بزرگ‌ترین تهدیدات تروریستی سنی مذهب برای منافع خارجی آمریکا محسوب می‌شوند و حتی به دنبال اجرای حملاتی در داخل ایالات متحده آمریکا نیز هستند، گرچه فشار مداوم آمریکا و متحدانش در زمینه مبارزه با تروریسم توانایی آنها (داعش و القاعده) را برای انجام این کار کاهش داده است. آن دسته از بازیگران تنهایی که در آمریکا مستقر هستند و هم‌چنین دیگر هسته‌های کوچک که از انگیزه‌های ایدئولوژیک متنوعی برخوردار هستند، یک تهدید داخلی بی‌واسطه را در این رابطه ایجاد می‌کنند. ما می‌بینیم که این تهدید ایجاد شده از سوی بازیگران تنها در داخل هم تحت تاثیر فعالیت افراط‌گرایان خشونت طلب بومی بوده است که از داعش و القاعده الهام گرفته‌اند و هم تحت تاثیر خشونت افراط‌گرایان داخلی که برای اهداف ایدئولوژیکی ناشی از تاثیرات شرایط داخلی مانند تعصب نژادی و یا احساسات ضد دولتی دست به اقدامات تروریستی می‌زنند. افراط‌گرایان داخلی از افراد و گروه‌های همفکر خود در خارج از کشور نیز الهام می‌گیرند. حزب الله لبنان ممکن است، حملاتی را علیه منافع ایالات متحده آمریکا و کشورهای متحد آن در واکنش به افزایش تنش‌ها در خاورمیانه و به عنوان بخشی از تلاش خود برای وادار کردن ایالات متحده آمریکا برای خروج از منطقه انجام دهد. اشاعه تهدیدات تروریستی در سطح جهان، اولویت‌های رقابت برای بسیاری از کشورها و در مواردی نیز کاهش کمک‌های ضد تروریسم غربی احتمالاً فرصت‌ها را برای تروریست‌ها گسترش داده و فضا را برای رهایی از شکست‌های اخیر فراهم می‌کند.

داعش

علیرغم افزایش تلفات رهبران داعشی، این گروه همچنان توانایی این را دارد که شورش طولانی مدت را در عراق و سوریه راه‌اندازی کرده و سازمانش را رهبری کند. اگرچه از زمان اوج گرفتن این گروه در سال ۲۰۱۷، شاهد کاهش تعداد حملات الهام‌گرفته شده از داعش در غرب بوده‌ایم، اما این حملات همچنان در بالاترین سطح اولویت‌های این گروه قرار دارند. با توجه به چالش‌های لجستیکی و امنیتی که این گروه برای استقرار و پشتیبانی از مهاجمان خود در ایالات متحده آمریکا باید بر آنها غلبه کند، حملات الهام‌گرفته شده از داعش به احتمال زیاد تهدید اصلی داعش برای سرزمین مادری ایالات متحده در سال جاری باقی خواهد ماند، نه نقشه‌هایی که توسط داعش پشتیبانی و یا هدایت می‌شود.

داعش تلاش خواهد کرد تا شورش خود را در عراق و سوریه گسترش دهد، جایی که به رهبران برجسته محلی، عناصر امنیتی، زیرساخت‌ها و تلاش‌های رهبران این کشورها برای بازسازی حمله کرده است. جذابیت ایدئولوژی داعش به احتمال زیاد پا برجا خواهد بود، حتی اگر نظر مخاطبان کمتری را به خود جلب کند. این گروه به استفاده از رسانه‌های خود برای تشویق حامیان جهانی‌اش برای انجام حملات بدون نیاز به رهبری

مستقیم داعش ادامه خواهد داد، با این حال به نظر می‌رسد که کاهش قابلیت‌های رسانه‌ای داعش به احتمال زیاد توانایی این گروه را نیز برای الهام بخشیدن به شکل‌دهی حملات این گروه با سرعت بالای قبلی و جذب افراد جدید و حامیان جدید با مشکل مواجه خواهد ساخت.

القاعده

کادر ارشد رهبری القاعده در چند سال گذشته متحمل خسارات زیادی شده است، اما رهبران باقی‌مانده در این این گروه همچنان در تلاش برای تشویق همکاری‌ها میان عناصر منطقه‌ای خود هستند و همچنان خواستار حمله به ایالات متحده آمریکا بوده و سایر اهداف بین‌المللی مربوط به این موضوع را دنبال می‌کنند. در اصل رهبران القاعده به دنبال پیشبرد طرح توطئه خود در سراسر جهان هستند. گروه‌های وابسته منطقه‌ای به القاعده نیز از درگیری‌های محلی و فضاها غیر دولتی برای تهدید و به خطر انداختن منافع ایالات متحده آمریکا و غرب و همچنین دولت‌های محلی و جمعیت خارج از کشور نیز بهره‌برداری خواهند کرد.

گروه‌های وابسته به القاعده در «ساحل» و «سومالی» طی دو سال گذشته دستاورد‌هایی داشته‌اند، با این حال، این گروه شکست‌هایی را نیز در سایر نقاط تجربه کرده‌اند، از دست دادن رهبران اصلی گروه و یا محدود شدن مدیریت آنها در آفریقای شمالی، آسیای جنوبی، سوریه و یمن برخی از این شکست‌ها محسوب می‌شوند.

حزب الله

انتظار ما این است که حزب الله، با هماهنگی ایران و دیگر شبه‌نظامیان همسو با ایران، به توسعه قابلیت‌های تروریستی خود به عنوان یک عامل بازدارنده، یک گزینه تلافی‌جویانه، مانع و ابزاری برای ارباب دشمنانش ادامه دهد. تمرکز حزب الله برای کاهش نفوذ ایالات متحده در لبنان و خاورمیانه، پس از کشته شدن قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی شدت یافته است. حزب الله توانایی هدف‌گیری مستقیم و غیر مستقیم منافع ایالات متحده در داخل لبنان، منطقه و خارج از خاورمیانه و به میزان کمتری در ایالات متحده آمریکا را دارد.

افراط‌گرایان خشن با انگیزه‌های نژادی یا قومی

افراط‌گرایان خشونت طلب داخلی با انگیزه طیف وسیعی از ایدئولوژی‌ها که به سازمان‌های تروریستی جهادی مانند القاعده و داعش مرتبط نیستند یا از آنها الهام نمی‌گیرند، تهدیدی جدی برای ایالات متحده محسوب می‌شوند. این مجموعه متنوع از افراط‌گرایان، یک فضای تهدید آمیز و به طور فزاینده پیچیده‌ای را منعکس می‌کنند، که شامل تهدیدات با انگیزه‌های نژاد پرستانه یا قوم‌گرایانه و یا تهدیدات ضد دولتی و ضد اقتدار دولت می‌شود.

از این میان، افراط‌گرایان خشونت طلب که از ترکیبی از عقاید فرهنگی- ناسیونالیستی نئونازی و استثنایی نژادپرستانه با تاکید بر برتری سفید پوستان طرفداری می‌کنند، اغلب بیشترین ارتباطات فراملی را از طریق جوامع آزاد آنلاین با افراد و گروه‌های همفکر در غرب دارند. تهدید ناشی از این جنبش‌های پراکنده برای دهه‌ها فروکش کرده بود با این حال این تهدیدات از سال ۲۰۱۵ مجدداً افزایش پیدا کرده است.

افراط‌گرایان خشن، از سال ۲۰۱۵ حداقل ۲۶ حمله کشنده و مرگبار را که منجر به کشته شدن بیش از ۱۴۱ نفر و مختل شدن ده‌ها توطئه در غرب شده را رهبری کرده‌اند. در حالی که این افراط‌گرایان اغلب خود را بخشی از یک جنبش جهانی گسترده می‌دانند، بیشتر حملات صورت گرفته در این گروه از سوی افراد و گروه‌های کوچک و کاملاً مستقل انجام شده است.

استرالیا، آلمان، نروژ و انگلستان خشونت‌های با انگیزه قوم‌گرایی و نژاد پرستی همچون گروه‌های نئونازی را سریع‌ترین تهدیدات تروریستی که با آنها مواجه هستند، می‌دانند.

هر دوی این گروه‌ها و سایر گروه‌های افراط‌گرا، مانند افراط‌گرایان ضد دولت، از شکایت‌های ایدئولوژیک، اجتماعی-سیاسی و شخصی علیه اهداف مالی که به طور فزاینده‌ای مرتبط با تجمعات بزرگ مردمی، عبادتگاه‌ها، مجریان قانون و امکانات دولتی و خرده‌فروشی‌ها شده، انگیزه و الهام می‌گیرند.

بازیگران تنها که طبق تعاریف شان، در مورد برنامه‌های خود یا دیگران توطئه نمی‌کنند، به طور فزاینده‌ای اهداف ساده و آشنایی را برای خود انتخاب می‌کنند و فرصت‌های اجرای قانون را برای کشف و ایجاد اختلال محدود می‌کنند.

CBRN (دفاع شیمیایی، میکروبی، پرتوزاینده، هسته‌ای)

تروریست‌ها همچنان علاقه مند به استفاده از عوامل شیمیایی و بیولوژیکی در حملات علیه منافع ایالات متحده و احتمالاً سرزمین اصلی آمریکا هستند.

تعارضات و بی‌ثباتی‌ها

تعارضات و بی‌ثباتی داخلی و میان ایالتی تا زمانی ادامه پیدا می‌کند که به صورت مستقیم و غیر مستقیم برای اشخاص و منافع ایالات متحده در طول سال آینده تهدیداتی را به همراه داشته باشد. رقابت بر سر قدرت و منابع، درگیری‌های قومی و ایدئولوژی، موجب شورش و جنگ داخلی در بسیاری از کشورها خواهد شد. علاوه بر این درگیری‌های بین ایالتی نیز از درگیری‌های مرزی تا درگیری‌های میان چین و هند و برخورد‌های خشونت‌آمیز پایدارتر نیز شعله‌ور خواهد شد.

افغانستان

ما بر این باور هستیم که چشم‌انداز توافق صلح در سال آینده بسیار کم خواهد بود. به احتمال زیاد، طالبان در میدان جنگ دستاورد‌هایی کسب خواهد کرد و دولت افغانستان تلاش خواهد کرد تا در صورتی که نیروهای ائتلاف، حمایت خود را از دست بدهد، طالبان را دور نگه دارد.

« کابل همچنان در میدان نبرد با شکست روبرو است و طالبان اطمینان دارد که می‌تواند به پیروزی نظامی دست پیدا کند.

« نیروهای افغان همچنان به تامین امنیت شهرهای بزرگ و سایر سنگرهای دولت ادامه می‌دهند، اما آنها همچنان در مأموریت‌های دفاعی خود به سر می‌برند و تلاش کرده‌اند تا قلمروی سرزمینی خود را مجدداً به دست آورده و یا امکان حضور در مناطقی که در سال ۲۰۲۰ رها شده‌اند را دوباره برقرار سازند.

هندوپاکستان

اگرچه احتمال وقوع یک جنگ عمومی میان هند و پاکستان بعید به نظر می‌رسد، با این حال به احتمال زیادی بحران‌های این دو شدیدتر خواهد شد و تداوم این چرخه خطرناک‌تر خواهد شد. تحت رهبری نخست‌وزیر هند، «نارندرا مودی»، این کشور بیش از گذشته به تحریکات نیروهای پاکستانی با نیروهای نظامی‌اش پاسخ می‌دهد و تنش‌های شدید، خطر افزایش تعارضات میان این دو را به عنوان دو همسایه مسلح به قدرت هسته‌ای با افزایش ناآرامی‌های خشونت‌آمیز در کشمیر و یا احتمال یک حمله نظامی در هند بیشتر می‌کند.

خاورمیانه

خاورمیانه همچنان به عنوان یک منطقه خواهد بود که درگیری های بسیاری دارد. تعارضات فراگیر همراه با شورش های فعال در چندین کشور، درگیری میان ایران و کشورهای دیگر و گسترش تروریسم، به همراه جنبش های اعتراضی مداوم باعث خشونت های گاه و بیگاه در این منطقه می شود. با افزایش نارضایتی های مردمی و نارضایتی های اقتصادی و اجتماعی، نوسانات داخلی در این منطقه همچنان پابرجا خواهد ماند، به ویژه هنگامی که منطقه با سقوط اقتصادی ناشی از بیماری همه گیر Covid-19 مبارزه می کند و رهبرای آن برای تامین انتظارات مردم برای اصلاحات سیاسی و اقتصادی تلاش می کنند. در نتیجه برخی از دولت ها، احتمالاً شرایط بی ثبات کننده ای را تجربه می کنند که ممکن است حتی آنها را به سمت فروپاشی سوق دهد. درگیری هایی که در این منطقه شعله ور شده اند، ممکن است به خصوص در صورتی که روسیه، ترکیه و کشورهای دیگر در آنها مداخله کنند، خطر تشدید تعارضات و محاسبات غلط را افزایش دهند.

عراق

دولت عراق به طور قطع، به مبارزه با داعش و کنترل شبه نظامیان شیعه مورد حمایت ایران ادامه خواهد داد. بغداد برای هدف قرار دادن رهبران و هسته های داعش به پشتیبانی خارجی و ایالات متحده آمریکا متکی است. با این وجود، این گروه نشان داده که در بحث شورش و تروریسم، تاب آوری بالایی دارد. شبه نظامیان شیعه مورد حمایت ایران، احتمالاً حملات خود علیه اهداف آمریکا، مانند حمله موشکی ماه فوریه به فرودگاه بین المللی اربیل را ادامه می دهند تا در صورت عدم توافق دولت عراق با واشنگتن در مورد برنامه زمان بندی آنها برای خروج، نیروهای آمریکایی را تحت فشار قرار دهند. اگر اعتراضات مردمی علیه فساد دولت و اقتصاد روبه زوال روند خشونت بارتری به خود بگیرد و یا بغداد گرفتار درگیری های منطقه ای گسترده تری شود، شکی نیست که نیروهای آمریکایی نیز با خطرات ناشی از این درگیری ها مواجه می شوند.

لیبی

دولت موقت وحدت ملی با چالش های سیاسی، اقتصادی و امنیتی پایداری مواجه خواهد شد که این چالش ها، مانع پیشرفت در آشتی از سوی دولت های قبلی شده شده است. بی ثباتی و خطر جنگ مجدد در جنگ داخلی لیبی در سال جاری ادامه خواهد یافت - با وجود پیشرفت های محدود سیاسی، اقتصادی و امنیتی - ممکن است در حالی که رقبای لیبی برای حل اختلافات خود تلاش می کنند و بازیگران خارجی سعی در نفوذ در این کشور دارند، درگیری های گسترده تری در این کشور شکل گیرد. مصر، روسیه، امارات و ترکیه به احتمال زیادی به پشتیبانی مالی و نظامی

خود از نیروهای نیابتی شان در لیبی همچنان ادامه خواهند داد. یک نکته احتمالی نیز وجود دارد، مبنی بر اینکه روسیه و ترکیه آتش بس را که با همکاری سازمان ملل متحد در اکتبر سال ۲۰۲۰ انجام شد، رعایت کنند، لازمه اصلی این امر، عزیمت و خروج نیروهای خارجی از این کشور است.

سوریه

طی سال های آینده، درگیری ها، فروپاشی اقتصادی و بحران های انسانی بسیاری سوریه را تحت فشار قرار خواهد داد و به موازات آن، تهدیدات علیه نیروهای آمریکایی در این کشور را نیز افزایش می دهد. رئیس جمهور بشار اسد، به طور کامل کنترل مرکز سوریه را در دست دارد، با این حال، تلاش می کند تا کنترل مجدد کل کشورش را در برابر شورش ها و تعارضات باقیمانده از سوی نیروهای تقویت شده ترک، افراط‌گرایان اسلامی مخالفانش در استان ادلب در دست داشته باشد. اسد مذاکرات معنی دار را متوقف کرده و همچنان به حمایت ایران و روسیه متکی خواهد بود. از سوی دیگر، با فشارهای فزاینده رژیم سوریه، روسیه و ترکیه، به ویژه با کاهش شرایط اقتصادی و انسانی کرد ها و در صورت عقب نشینی نیروهای ایالات متحده آمریکا کردها نیز با فشار روبرو خواهند شد. نیروهای آمریکایی نیز در منطقه شرقی سوریه با تهدیدات گروه های همسو با رژیم سوریه و ایرانی ها و حملات انکار ناپذیری روبرو خواهند شد. تروریست ها تلاش می کنند تا از پناهگاه امن خود در کشور سوریه به مواضع غرب حمله کنند و افزایش درگیری ها یا سقوط اقتصادی ممکن است موج دیگری از مهاجرت در این کشور را تحریک کند.

آسیا

به دست گرفتن قدرت در ماه فوریه توسط ارتش برمه در میانمار، بازداشت، «آن سانگ سوچی»، مشاور امور خارجه و رهبر حزب حاکم میانمار، اعلام وضعیت اضطراری یک ساله در این کشور، گسست انتقال دموکراتیک در آن و ایجاد بی ثباتی جدید در جامعه و اعتراضات گسترده مردم در میان فشار های اقتصادی حاصل از همه گیری ویروس Covid-19 همه با هم، شرایط داخلی بی ثبات میانمار را نشان می دهند.

آمریکای لاتین

نیمکره غربی احتمالاً در سال آینده شاهد بی ثباتی ها و نوسانات داخلی متغیری خواهد بود، انتخابات مورد رقابت و اعتراضات خشن مردمی برخی از این موارد است. آمریکای لاتین امسال، چندین انتخابات ریاست جمهوری و اجرایی برگزار خواهد کرد، انتخابات نیکاراگوئه و هندوراس برخی از این موارد هستند که به خاطر دوقطبی بودن جو محیط، احتمال رخ دادن تقلب در آنها بسیار زیاد خواهد بود.

رکود اقتصادی عمیق حاصل از کووید ۱۹ سطح ناامیدی عمومی در این منطقه را به شدت بالا برده و نگرانی های عمومی در مورد گسترش جرم و فساد رسمی را نیز تشدید می کند. در همین راستا، کلمبیا، گواتمالا و پرو شاهد اعتراضاتی گسترده به دنبال همه گیری شدن بیماری کرونا و شرایط حاصل از آن بوده اند. در حال حاضر به دلیل نرخ بالایی از جرم و قاچاق مواد مخدر و احتمالاً با بدتر شدن سطح فقر در کشور های این منطقه و کوچک شدن منابع مالی پلیس و دادگستری، به طور بالقوه تلاش ها برای مهاجرت به ایالات متحده از سوی مردم این منطقه تقویت می شود. بحران سیاسی و اقتصادی در ونزوئلا ادامه خواهد یافت و توسعه جریان اعتراضات ونزوئلایی ها را به سایر مناطق حفظ می کند و فشارهای بیشتری به دولت هایی که با سطح بالایی از میزان آلودگی، مرگ و میر ناشی از کووید ۱۹ در جهان مبارزه می کنند، وارد می آورد.

آفریقا

در حالی که ترکیب ناپایداری از خشونت بین جامعه ای و تروریسم ثبات آفریقای غربی را تهدید می کند، آفریقای شرقی با درگیری های قومی در اتیوپی، جنگ قدرت در دولت انتقالی سودان و ادامه بی ثباتی در سومالی دست و پنجه نرم می کند. درگیری ها، فضا های فاقد حاکمیت، به حاشیه راندن برخی از جوامع، همگی به احتمال فراوان منجر به تغذیه تروریست در سال آتی خواهند شد. در این زمینه، به طور خاص، می توان به اوج گیری تروریسم در منطقه ساحل و بخش هایی از آفریقای جنوبی و شرقی اشاره کرد.

ANNUAL THREAT ASSESSMENT OF THE US INTELLIGENCE COMMUNITY

Office of the Director of National Intelligence

April 9, 2021